

พี่น้องปริศนา โรงเรียนมหากาเวท

7 เหตุการณ์ร้ายที่โยโกอาเบะ (มาดปลาย)
*The irregular
at magic high school*

TSUTOMU
SATO
Illustration/Kana Ishida

พี่น้องปริศนา โรงเรียนมหากว

Story : Tsutomu Sato

Illust : Kana Ishida

พี่น้อง ปริศนา โรงเรียน มหัศจรรย์

The irregular
at magic high school
เหตุการณ์ร้ายๆในเล่มก่อนหน้า: (๖๐)

7

Teatornu Sato

illustration / Kana Ushida

illustration assistant / Jimmy Stone.

Tsu-enaga Yatsuko

design / BEE-PEE

อิไซริ เคย์

มันสมองระดับ
ได้คะแนนอันดับหนึ่งด้าน
ทฤษฎีเวทมนตร์ คู่หมั้นของ
จิโยตะ คานาน กลายเป็น
คู่รักชอบก่อความเดือดร้อน(?)
ให้กับคนรอบข้าง

“
แต่แรงผลักดัน
ทางแม่เหล็กไฟฟ้า
สามารถลดทอนลงได้
ด้วยเวทมนตร์ค่ะ
และในครั้งนั้น
พวกเราได้สร้าง
สูตรเวทมนตร์
สำหรับลดทอน
แรงกระตุ้น
ให้ลดลงเหลือ
หนึ่งในแสนส่วน
ภายใต้เงื่อนไข
เฉพาะอย่าง
ขึ้นมาสำเร็จ
แล้วค่ะ
”

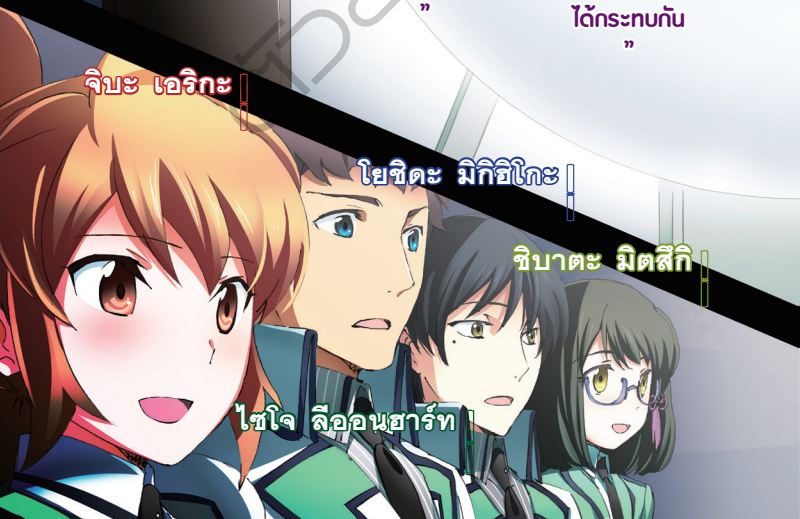
“
อาจจะไม่จำเป็น
แต่ขอ
อธิบายขั้นนะคะ
แรงดันแม่เหล็กไฟฟ้า
จะเพิ่มมากขึ้น
แบบทวีคูณ
เมื่อระยะห่าง
ของอนุภาคเข้าใกล้
กันมากขึ้น
วัตถุที่มีแรงกระตุ้น
ชั่วเดียวกัน
จะส่งแรงผลักดัน
ใส่กันมากขึ้น
เมื่อเข้าใกล้กัน
โดยไม่มีทาง
ได้กระทบกัน
”

จิบะ เอริกะ

โยชิตะ มิกิชิโกะ

ชิบาตะ มิตสึกิ

ไซโจ ลีออนฮาร์ท

“ ปัญหาหลัก
ที่ขัดขวาง
การผลิตไฟฟ้าด้วย
นิวเคลียร์ฟิวชัน
คือแรงต้าน
แม่เหล็กไฟฟ้า
จากนิวเคลียส
ของพลาสมา
ในขณะที่เกิด
ปฏิกิริยาฟิวชัน
และในเมื่อ
นิวเคลียส
เข้าสัมผัสกัน ”

“ …
การผลิตไฟฟ้า
ด้วย
นิวเคลียร์ฟิวชัน
จำเป็นต้องเตรียม
อะไรบ้าง
คำตอบ
ของคำถามนี้
เป็นที่
แน่ชัดไปแล้ว
ตั้งแต่เมื่อ
ศตวรรษก่อน ”

อิจิฮาระ ชิสึเนะ

รูปร่างหน้าตาเหมาะจะเรียกว่าสาว
งามมากกว่าสาวน้อย
นิสัยเยือกเย็นสุขุมตรงตาม
ภาพลักษณ์ภายนอก
ชื่อเล่นว่า “รินจัง”
ที่มีแต่มายูมิเรียกอยู่คนเดียว

คิตะยามะ ชิซึกุ

मितสึอิ โฮโนกะ

ชิบะ มิยูกิ

จุมอนจิ คัตสึโตะ

ชั้นปี ๑ โรงเรียนหนึ่ง
อดีตหัวหน้า
องค์กรสหชมรม
ผู้นำของชมรม
กิจกรรมทั้งหมด
คนมีฝีมือตัวจริง
เป็นหนึ่งในสามกลุ่มผู้นำ
ของโรงเรียนหนึ่ง
ประกอบด้วย
มายูมิและมาริ

“
อัทโตรี
คิริฮาระ
จากสภาพ
เท่าที่เห็น
ในตอนนี
รู้สึก
ผิดปกติ
ตรงไหน
บ้างไหม
?”

อัทโตรี เกียวบุโซจิ ฮันโซ

“
ชั้นปี 2 อดีตรองประธานสถานักเรียน
รับตำแหน่งหัวหน้า
องค์กรสหชมรมแทนคัตสึโตะ
“
ครับ
เพียงแต่ว่า
บรรยากาศ
ของในตัวเมือง
เหมือนมี
รังสีสังหาร
แอบแฝงอยู่
แทนที่จะเป็น
ในศูนย์ประชุม
นี้ครับ
”

“
.....
ทีวีโกฮามะ
จะเป็นแหล่ง
ท่องเที่ยว
แต่รู้สึกว่า
วันนี้
ชาวต่างชาติ
จะเยอะ
ผิดปกติ
ครับ
”

คิริฮาระ ทาเคอากิ

ชั้นปี 2 ชมรมเคนจูดสึ
ชนะเลิศคารุเนะเคนจูดสึ
ทั่วประเทศสมัยมัธยมต้น

“
พลังของเธอ
มีเพื่อ
เวลาแบบนี้
ไปใช้หรือ?
ไปใช้ของฉัน
ของบาริ
หรือว่า
ของซีสีนะ
อาชีสะ
สิ่งจำเป็น
สำหรับตอนนี้
คือพลัง
ของเธอ
”

ซาเอกุสะ มายุมิ

อดีตประธานนักเรียน
โรงเรียนสายเวทมนตร์
ลูกสาวคนโตของตระกูลซาเอกุสะ
แห่งสิบตระกูล รูปร่างสวยงาม
อัจฉริยะเวทมนตร์โจมตีระยะไกล
แม่นยำในระดับ
รอบสิบปีจะมีสักหนึ่ง

นาคาใจ อาชีสะ

รูปร่างหน้าตาดูเป็นเด็กมัธยมต้น
แต่ก็อยู่มัธยมปลายปี 2
โรงเรียนสายเวทมนตร์ รับตำแหน่ง
ประธานนักเรียนแทนมายุมิ
มีทักษะหายาก ‘อาชีสะยูมิ’
ที่สามารถแทรกแซงอารมณ์ความรู้สึก

หลิวกังหนู

รำลึกกันว่า มีฝีมืออันดับหนึ่งของสหพันธ์เอเชีย ในด้านฆ่าคนด้วยการต่อสู้ประชิดตัว จอมขมังเวทมือหนึ่งของหน่วยข่าวกรองพิเศษสหพันธ์เอเชีย เป็นที่หวาดกลัวในฉายา “เสือกินคน”

“ ”

มินุ ซายากะ

ชั้นปี 2 ชมรมเคนโด
เคยได้อันดับสอง
ในการแข่งเคนโด
ระดับมัธยมต้นฝ่ายหญิง

“
ไม่เป็นไร
ฉัน
เตรียมใจ
ไว้แล้ว
เพราะ
ที่นี่คือ
สนามรบ
”

“
อ้อ
เจ้าหนอนั้น
พวกเขา
จะจัดการ
”

เอจ วาดานาเบะ มารี

ชั้นปี 3 อดีตหัวหน้า
กรรมการคูแลวินัย
เพื่อนสนิทของมายูมิ
นิสัยชอบทำทนาย
กับทุกเรื่องราว

“
โท
”

ไซโจ ลีออนฮาร์ท

ชื่อเล่น ลีโอ อยู่ในห้อง E
เหมือนที่ตัสยะ
มีคุณพ่อลูกครึ่ง
คุณแม่ลูกเสี่ยว
ถนัดเวทแปลงศิลา

ชิบาตะ มิตสึกิ

เพื่อนร่วมชั้นของตัสยะ
มีอาการอ่อนไหวต่อ
รังสีอนุภาควิญญาณ
จึงต้องสวมแว่นที่นับว่า
แปลกสำหรับยุคนี้

“
ตำแหน่ง
ของ
แค้น
อยู่จุด
เดียวกัน
”

“
บา
แล้ว
”

โยชิโตะ มิกิชิโกะ

เพื่อนร่วมชั้นของตัสยะ
มาจากตระกูลผู้เชี่ยวชาญ
เวทมนตร์โบราณ มีเทคนิค
ทางเวทมนตร์ที่ไม่ค่อยกว่า
นักเรียนชั้นหนึ่ง (บลูม)

“
ตัว
ร้าย
เลย
”

จิษะ เอริกะ

เพื่อนร่วมชั้นของตัสยะ
นิสัยร่าเริงชอบแก้ปัญหาให้คนรอบข้าง
มาจากตระกูลที่มีชื่อเสียงทาง 'เคนจูดสี'
ศาสตร์เพลงตามผสมเวทมนตร์

ดาบเวทมนตร์

วิธีต่อสู้ด้วยเวทมนตร์นั้น นอกจากใช้เวทมนตร์เป็นอาวุธโดยตรงแล้ว ยังมียุทธวิธีใช้เวทมนตร์เสริมกำลัง -ควบคุมอาวุธทางอ้อมด้วย ส่วนใหญ่มักจะเป็นสูตรพิธิมสมาใช้ร่วมกับอาวุธปืน หรืออาวุธ แต่ในประเทศญี่ปุ่น พัฒนาวีชาดาบใช้ร่วมกับเวทมนตร์ 'เคนจุตสึ' ขึ้นมา ผสมผสานทั้งเวทมนตร์ปัจจุบันและเวทมนตร์โบราณ ทั้งสองประเภทใช้ร่วมกับได้อาวุธได้อย่างมีประสิทธิภาพจนถูกเรียกว่า ดาบเวทมนตร์

1. ใบมีดคมมากที่สุด

เวทมนตร์สั้นไหวคมดาบด้วยความถี่สูง ส่งแรงสะท้อนที่มากกว่าแรงแฉกเหินยาระหว่างโมเลกุล สร้างสถานะของไหลให้กับวัตถุที่สัมผัส เพื่อตัดวัตถุ ต้องมีสูตรวิชาใช้ร่วมกันหนึ่งชุดเพื่อป้องกันไม่ให้ใบดาบหัก

2. สืบกระแทก

เวทมนตร์สร้างสนามแรงดันออกเป็นเส้นตรงตั้งฉากทางซ้ายขวาของ เส้นทางฟันดาบ วัตถุที่สัมผัสคมดาบจะถูกผ่าและฉีกเปิดออก สนามแรงดันมีความกว้างถึง 1 มิลลิเมตร แต่เนื่องจากหักเหแสงไปด้วย จึงเห็นเป็นเส้นสีดำ ถ้ามองจากด้านหน้า

3. โดจิคิริ

เวทมนตร์โบราณที่สืบทอดกันมาเป็นเพลงดาบลับของมินาโมโตะ กระบวนท่าดาบเวทมนตร์ สำหรับควบคุมดาบสองเล่มให้เคลื่อนไหว รวมกับดาบอีกหนึ่งเล่มในมือ พันจูโจมล้อมใส่เป้าหมายพร้อมกันทั้งสามเล่ม ซ่อนความหมายที่แท้จริงของชื่อท่า โดจิคิริ (ฟันพร้อมกัน) ด้วยอักษรที่เสียงอ่านเหมือนกันแทน

4. ชิงเทตสึ

เพลงดาบลับสำนักกิเบ เวทมนตร์สายเคลื่อนที่โดยกำหนดดาบให้เป็น ดาบหนึ่งเล่ม ไม่ใช่ก้อนเหล็กหรือโลหะ ให้เคลื่อนที่ตัวไปตามทิศทางที่กำหนดในสูตรเวทมนตร์ ดาบเมื่อถูกกำหนดเป็นดาบหนึ่งเล่ม จะมีคุณสมบัติเหมือนผลึกเดี่ยว ผ่าวัตถุทุกอย่างที่อยู่ในเส้นทางฟันดาบ โดยไม่หักไม่งอไม่เสียหาย

5. จิปรอชิงเทตสึ

กระบวนท่าพัฒนาต่อเนื่องจาก 'ชิงเทตสึ' โดยใช้ 'อिकासิจิมารุ' ดีไวส์อาวุธผลิตขึ้นโดยเฉพาะ กำหนดตัวนักดาบร่วมกับดาบเป็นหนึ่งเดียว การเคลื่อนไหวตั้งแต่ออกท่าจนถึงกระทบศัตรู จะเกิดขึ้นด้วยความเร็วสูงและในรูปแบบเดียวโดยไม่มีทางผิดเพี้ยน

6. ยามะสึบามิ

เพลงดาบลับสำนักกิเบ ที่ใช้ผ่าน 'โอโรจิมารุ' ดีไวส์อาวุธผลิตขึ้นโดยเฉพาะ มีความยาวรวมทั้งหมด 180 เซนติเมตร เร่งความเร็วตัวผู้ถือและดาบด้วยการลดแรงเสียดทานให้เหลือน้อยที่สุด และปล่อยเป็นแรงเสียดทานกลับคืนมาในจังหวะกระทบเป้าหมาย เพิ่มน้ำหนักกระแทกให้กับดาบ แรงเสียดทานเสมือนที่สร้างได้ ขึ้นกับระยะทางที่วิ่งเข้ามา ยิ่งไกลยิ่งหนักขึ้น สูงสุดได้ถึงสิบตัน

7. อูสึบะคาเงิ

เวทมนตร์แปลงแผ่นซีทคาร์บอนนาโนทิวบ์ถัด บางเพียงห้านาโนเมตร ให้กลายเป็นของแข็งทั้งเส้นด้วยเททแปลงศิลา คมดาบที่สร้างด้วยอูซึบะคาเงิ จะเป็นดาบที่คมกริบ ตัดเฉือนได้ดียิ่งกว่าดาบเล่มไหน แต่ไม่มีสูตรพิธิวควบคุมการเคลื่อนไหวประกอบอยู่ด้วย ผู้ใช้จึงต้องมีทักษะวิชาดาบและกำลังแขน

พี่น้อง ปริศนา โรงเรียน มหากเวท

The irregular
at magic high school
เหตุการณ์ร้ายไม่บ่อย: (จบ)

7

พี่ชายนักเรียนชั้นสอง
ผู้แบกรับความบกพร่อง
บางอย่างเอาไว้
น้องสาวนักเรียนดีเด่น
ผู้เพียบพร้อมสมบูรณ์ทุกอย่าง
นับตั้งแต่ทั้งสองพี่น้อง
ก้าวเข้ามาเรียนในโรงเรียน
ชั้นมัธยมปลายสายเวทมนตร์
**วันคืนอันแสนอลหม่าน
ก็เริ่มเปิดฉากขึ้น**——

TSUTOMU
SATO

Illustration/Kana Ishida

Character

แนะนำตัวละคร

ชิบะ ทัตสึยะ

ชั้นปี 1 ห้อง E
ถูกจำแนกให้เป็น 'วีด'
หรือนักเรียนชั้นสอง (บกพร่อง)
มองทุกสิ่งอย่างรู้แจ้ง

ชิบะ มิยูกิ

ชั้นปี 1 ห้อง A
น้องสาวของทัตสึยะ นักเรียนดีเด่น
ทำคะแนนสอบเข้าได้เป็นอันดับหนึ่ง
ถนัดเวทมนตร์เยือกแข็ง
รักเท่ทูนพี่ชาย

ไซโจ ลีออนฮาร์ท

ชั้นปี 1 ห้อง E
เพื่อนร่วมชั้นของทัตสึยะ
ถนัดเวทมนตร์แปลงศิลา
นิสัยร่าเริง

จิบะ เอริกะ

ชั้นปี 1 ห้อง E
เพื่อนร่วมชั้นของทัตสึยะ
ถนัดวิชาดาบ ตัวปัญหาเจ้าเสน่ห์

ชิบาตะ มิตสึกิ

ชั้นปี 1 ห้อง E
เพื่อนร่วมชั้นของทัตสึยะ
ดวงตาไวต่อรังสีอนุภาคนิวตรอน
สาวน้อยนิสัยจริงจังติดชุดฆ่ามอยู่บ้าง

ไอชิคิ มิคิโกะ

ชั้นปี 1 ห้อง E
เพื่อนร่วมชั้นของทัตสึยะ สายตระกูล
จอมเวทที่สืบทอดมาแต่โบราณ
รู้จักกับเอริกะมาตั้งแต่เด็ก

มิตสึอิ ไอนะ

ชั้นปี 1 ห้อง A
เพื่อนร่วมชั้นของมิยูกิ
ถนัดเวทมนตร์สิ้นสะเทือนคลื่นแสง
นิสัยชอบคิดเอง
กับค่อนข้างทำอะไรตรงไปตรงมา

คิตะยามะ ชิซึกุ

ชั้นปี 1 ห้อง A
เพื่อนร่วมชั้นของมิยูกิ
ถนัดเวทมนตร์สาย
สิ้นสะเทือน-เร่งความเร็ว
ไม่ค่อยแสดงอารมณ์
ออกมาทางสีหน้า

ซาโตมิ สิบารุ

ชั้นปี 1 ห้อง D

สาวน้อยผู้แลดูเหมือนหนุ่มน้อยรูปร่าง
นิสัยร่าเริง เข้ากับคนอื่นได้ดี

ซากุระโคจิ อากาฮะ

ชั้นปี 1 ห้อง B

เพื่อนของสิบารุ, เอย์มิ
ชอบแต่งตัวแนววิทิลคิลล์ด้า
ชื่นชอบสวนสนุก

นาคาโงะ อาซึสะ

ชั้นปี 2

ขึ้นเป็นประธานนักเรียน
แทนมายูมิ
นิสัยตกใจง่ายและขี้อาย
ไม่กล้าสู้หน้าใคร

ฮัตโตริ เกียวบุโซ โชนโซ

ชั้นปี 2

อดีตรองประธานสถานนักเรียน
รับตำแหน่งหัวหน้าองค์กรสหชมรมแทนคัตสึโตะ

ทัตสึมิ โคทาโร่

ชั้นปี 3

อดีตกรรมการดูแลระเบียบวินัย
เป็นคนนิสัยใจดีผ่าน่าย

เซกิโมโตะ อิชากิ

ชั้นปี 3

สมาชิกกรรมการดูแลระเบียบวินัย
เคยตรึงคอคัดเลือกการประกวดงานวิจัย

โมริซากิ ชุน

ชั้นปี 1 ห้อง A

ถนัดการใช้ CAD แบบยิงไว
ภาคภูมิใจกับฐานะ
นักเรียนชั้นหนึ่งอย่างมาก

อาเคจิ เอย์มิ

ชั้นปี 1 ห้อง B

มีเชื้อสายต่างชาติ 1 ใน 4 ชื่อเต็ม
อามเรีย เอย์มิ อาเคจิ โกลดี

ซาเอกุสะ มายูมิ

ชั้นปี 3

อดีตประธานสถานนักเรียน
ความสามารถอยู่ในระดับสูงสุดของรุ่น
เทียบจากนักเรียนมัธยมปลาย
สายเวทมนตร์ทั้งหมด

อิจิฮาระ ชิสึเนะ

ชั้นปี 3

อดีตเหรียญสถานนักเรียน
สุขุมเยือกเย็นหัวใจ
มือขวาของมายูมิ

วาตานาเบะ มารี

อดีตหัวหน้าคณะกรรมการดูแลระเบียบวินัย
เพื่อนสนิทของมายูมิ
แนวคิดชอบความท้าทายไม่จำกัดเรื่องอะไร

ซาวากิ มิโดริ

ชั้นปี 2

สมาชิกกรรมการดูแลระเบียบวินัย
ไม่ค่อยชอบชื่อที่เหมือนผู้หญิงของตัวเอง

อิชิริ เคย์

ชั้นปี 2 เทร่ญูญิกสภานักเรียน
มีผลการเรียน

ทักษะกีฬาเทควันโดอันดับหนึ่งของชั้นปี
เป็นคู่หมั้นของ จิโยตะ คานน

จิโยตะ คานน

ชั้นปี 2 รับผิดชอบหัวหน้าคณะกรรมการ
ดูแลระเบียบวินัยแทนมารี
เป็นคู่หมั้นของ อิชิริ เคย์

จุมอนจิ คัตสึโตะ

ชั้นปี 3
อดีตหัวหน้าองค์กรสทชมรม

อิจิโง มาซากิ

ชั้นปี 1 โรงเรียนลำดับที่สาม
ลงแข่งงานศึกเก้าโรงเรียน
ว่าที่ผู้นำตระกูลอิจิโงแห่งสิบตระกูล

คิชิโงชิ ชินคุโร่

ชั้นปี 1 โรงเรียนลำดับที่สาม
ลงแข่งงานศึกเก้าโรงเรียน
เป็นที่รู้จักกันในชื่อ “คาร์ดินัล จอร์จ”

อิจิโง มิโตรี

แม่ของมาซากิ
นิสัยอ่อนหวานทำอาหารเก่ง

คิริฮาระ ทาเคอากิ

ชั้นปี 2 ชมรมเคนจูดลี
แชมป์งานงานแข่งเคนจูดลี
ระดับมัธยมต้นภาคคันโต

มิบิ ชายากะ

ชั้นปี 2 ชมรมเคนได้
อันดับสอง ในการแข่งเคนได้
ระดับมัธยมต้นทั่วประเทศฝ่ายหญิง

อิราคาวะ โคฮารุ

ชั้นปี 3
เอนจินีในงานแข่งศึกเก้าโรงเรียน
สละตำแหน่ง สมาชิกทีมประกวดงานวิจัย

อิราคาวะ จิอากิ

ชั้นปี 1 ห้อง G มองที่ตลึจะเป็นศัตรู

อาสึกะ ซาโตมิ

อาจารย์พยาบาล นิสัยแข็งช้อบอุ่น
เป็นขวัญใจนักเรียนชายด้วยรอยยิ้ม

สึชิระ คาซึโอะ

ที่ปรึกษาแนะแนว
โรงเรียนเวทมนตร์ลำดับที่หนึ่ง
เก่งแต่ไม่ค่อยสนใจใคร

อิจิโง อากาเนะ

ลูกสาวคนโต ตระกูลอิจิโง
น้องสาวของมาซากิ
นักเรียนประดม แต่เริ่มจะแก่แดดแล้ว

อิจิโง รุริ

ลูกสาวคนเล็ก ตระกูลอิจิโง
เชื้อช่าแต่จริงจังหนักแน่น

ไอโนะ ฮารุกะ

อาจารย์ที่ปรึกษาารวมของ ชั้นปี 1 ห้อง E
ถูกกลั่นแกล้งง่าย มีหน้าที่หลังฉากซ่อนอยู่

คาซามะ ฮารุโนบุ

หัวหน้าหน่วยของหน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจเกราะเวท
กองพลย่อยที่ 101 กองทัพบก ยศพันตรี

ซันาดะ ชิเงรุ

หัวหน้ากองย่อยของ
หน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจเกราะเวท
กองพลย่อยที่ 101 กองทัพบก ยศร้อยเอก

ยานางิ มุราจิ

หัวหน้ากองย่อยของ
หน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจเกราะเวท
กองพลย่อยที่ 101 กองทัพบก ยศร้อยเอก

ยามานากะ โคสุเกะ

หัวหน้ากองย่อยของ
หน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจเกราะเวท
กองพลย่อยที่ 101 กองทัพบก
พันตรีแพทย์ทหารของกองทัพ
จอมขมังเวทระดับหนึ่งสายเวทรักษา

ฟูจิบายาชิ เคียวโกะ

ทหารหญิงรับหน้าที่รองหัวหน้าหน่วยของคาซามะ
ยศร้อยตรี

คุโด เรตสึ

บุคคลผู้ถูกจับตามองในฐานะ
1 ในจอมขมังเวทผู้แข็งแกร่งที่สุดในโลก
ผู้คนเรียกขานว่า “อาจารย์ผู้เฒ่า”
ด้วยความเคารพ

ชิบะ ซายูริ

แม่เลี้ยงของทัตสึยะและมียูกิ
เกลียดชังทั้งสองคน

โจว

ผู้ให้ความช่วยเหลือแก่เงินและหลิวในญี่ปุ่น
ชายหนุ่มหน้าตาดี

โคโคโนเอะ ยาคุโมะ

ผู้ใช้ ‘นินจุดสี’ เวทมนตร์โบราณ
อาจารย์สอนวิชาทำร่างของทัตสึยะ

จิบะ โทชิคาซึ

พี่ชายคนโตของเอริกะ นายตำรวจสติปัญญาบัตร
ภายนอกเหมือนคนขี้เล่น

จิบะ นาโอสึงุ

พี่ชายคนรองของเอริกะ คนรักของมาริ
สืบทอดวิชาเคนจุดสีสำนักจิบะ
ฉายา ‘กิลเลนน้อยแห่งจิบะ’

อุชิยามะ

ฝ่ายวิจัย CAD โฟร์ ลีฟส์ เทคโนโลยี
หัวหน้าแผนกทดลองที่สาม
บุคคลที่ทัตสึยะให้ความไว้วางใจ

ริน

เด็กสาวที่ไมริซากิช่วยเหลือไว้
ชื่อเต็ม ซุนเหมยหลิง
หัวหน้าคนใหม่ของ ‘มูโตริว’
องค์กรก่อการร้ายข้ามชาติจากฮ่องกง

เงินขางเขิน

หัวหน้าหน่วยสายลับพิเศษของ
สหพันธ์ชาติเอเชีย
ผู้มีนิสัยโหดเหี้ยม

หลิวกั๋งหู่

จอมขมังเวทมือหนึ่งของ
หน่วยสายลับพิเศษของสหพันธ์ชาติเอเชีย
ฉายา ‘เลือดกินคน’

Glossary

ประมวลคำศัพท์เฉพาะ

โรงเรียนมัธยมปลายสายเวทมนตร์

ชื่อเรียกรวมของโรงเรียนมัธยมปลายสาธิต มหาวิทยาลัยเวทมนตร์แห่งชาติ จัดตั้งขึ้นทั้งหมด 9 แห่งทั่วประเทศ ในจำนวนนั้น โรงเรียนมัธยมปลายลำดับที่ 1 ถึงลำดับที่ 3 มีการใช้ระบบจำแนกนักเรียนชั้นปีที่ 1 จำนวน 200 คน ออกเป็นนักเรียนชั้นหนึ่ง และนักเรียนชั้นสอง

เอมเบลม

ของนักเรียนชั้นหนึ่ง

บลูม(Bloom), วีด(Weed)

ชื่อเรียกที่ใช้แบ่งแยกความแตกต่างของนักเรียนชั้นหนึ่ง และนักเรียนชั้นสอง ในโรงเรียนมัธยมปลายลำดับที่ 1 นักเรียนชั้นหนึ่ง ชุดเครื่องแบบจะมีการปกคลุมลาย เป็นสัญลักษณ์รูปกุหลาบดอกไม้ไม่เปิดแฉก นักเรียนชั้นสองชุดเครื่องแบบจะไม่มีการปกคลุมลายใดๆ

CAD(Casting Assistant Device)

อุปกรณ์ช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานของเวทมนตร์ ภายในบรรจุโปรแกรมเวทมนตร์ มีประเภทและรูปร่างแตกต่างกันได้หลากหลาย มีทั้งแบบทั่วไปและแบบเฉพาะทาง

โฟล์ ลีฟส์ เทคโนโลยี (FLT)

ชื่อบริษัทผู้ผลิต CAD ในประเทศรายหนึ่ง แต่เดิมนั้นเป็นบริษัทที่มีชื่อเสียงทางด้านวิศวกรรมเวทมนตร์มากกว่าตัวผลิตภัณฑ์ แต่หลังจากพัฒนาผลิตภัณฑ์รุ่นซิลเวอร์โมเดลออกมา ก็ได้รับความนิยมในฐานะผู้ผลิต CAD เพิ่มขึ้นอีกระดับหนึ่ง

ทอรัส ซิลเวอร์

นักประดิษฐ์อัจฉริยะ ผู้ถูกกล่าวหาว่าใช้เวลาแค่ 1 ปี พัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับ CAD รุ่นเฉพาะทาง ให้ก้าวหน้าไปกว่ากับ 10 ปี

เอดอส (Eidos, การจำแนกกลุ่มก้อนข้อมูล)

ศัพท์ทางปรัชญากรีกที่นำมาใช้เป็นชื่อเรียกเฉพาะอย่างหนึ่งสำหรับศาสตร์เวทมนตร์ปัจจุบัน เอดอสหมายถึงกลุ่มก้อนข้อมูลที่ถูกกำหนดรูปร่างเป็นตัวตนขึ้นมา อาจกล่าวได้ทั้ง 'ตัวตน' ดังกล่าวถูกรับรู้ถึงการคงอยู่โดย 'โลก' หรือ 'โลก' ถูกรับรู้ว่าจะคงอยู่โดย 'ตัวตน' ดังกล่าว คำอธิบายของ 'เวทมนตร์' ในศาสตร์เวทมนตร์ปัจจุบันคือ วิทยาการที่สามารถทำการเปลี่ยนแปลง เอดอส จนมีผลถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพที่แท้จริงของ 'ตัวตน' นั้นๆ ไปด้วย

ไอเดีย (Idea, มิติของกลุ่มก้อนข้อมูล)

ศัพท์ทางปรัชญากรีกที่นำมาใช้เป็นชื่อเรียกเฉพาะอย่างหนึ่งสำหรับศาสตร์เวทมนตร์ปัจจุบัน

ไอเดียคือระบบแพลตฟอร์มที่บันทึกรายละเอียดของเอตอสเอาไว้ โครงสร้างของเวทมนตร์ปัจจุบันที่อธิบายได้ชัดเจนที่สุดคือ

เป็นวิทยาการว่าด้วยการส่งสูตรเวทมนตร์ให้ทำงานผ่านทางแพลตฟอร์มที่เรียกว่าไอเดีย เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเอตอสที่ถูบันทึกเอาไว้ในไอเดีย

สูตรดำเนินการ

แผนผังโครงสร้างเวทมนตร์ หรือก็คือโปรแกรมสำหรับสร้างเวทมนตร์ออกมา CAD ทำหน้าหน้าที่เก็บข้อมูลบีบอัดของสูตรดำเนินการต่างๆ เอาไว้ เมื่อได้รับข้อมูลคลื่นไซออนซึ่งส่งออกมาจากตัวจอมเวท จะทำหน้าที่แปลงเป็นสัญญาณแล้วส่งกลับไปให้ตัวจอมเวท

ไซออน (Psyon อนุภาคความคิด)

อนุภาคปฏิสสารซึ่งมีตัวตนอยู่ในมิติแห่งปรากฏการณ์จิตวิญญาณ หมายถึงอนุภาคข้อมูลที่บันทึกผลของความคิดหรือการรับรู้เอาไว้ ขณะที่เอตอสเป็นทฤษฎีเพื่ออธิบายหลักการพื้นฐานของเวทมนตร์ปัจจุบัน สูตรดำเนินการและสูตรเวทมนตร์ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่สนับสนุนกลไกที่เป็นแก่นของเวทมนตร์ ก็เป็นกลุ่มก้อนข้อมูลซึ่งก่อตัวขึ้นจากไซออน

พซ็ออน (Psion อนุภาควิญญาณ)

อนุภาคปฏิสสารซึ่งมีตัวตนอยู่ในมิติแห่งปรากฏการณ์จิตวิญญาณ มีการพิสูจน์จนเป็นที่ยอมรับแล้วว่าตัวตนอยู่ แต่ยังไม่สามารถอธิบายถึงคุณสมบัติ และสภาพที่แท้จริงของตัวอนุภาคได้อย่างแน่ชัด และจอมเวททั่วไปจะสามารถ ‘รู้สึก’ ได้เพียงแค่ว่า ขณะนี้มีพซ็ออนกำลังก่อตัวทำปฏิกิริยาอยู่

จอมขมังเวท

หมายถึง ‘ช่างเทคนิคเวทมนตร์’ ชื่อเรียกผู้มีทักษะเวทมนตร์ ในระดับใช้งานจริงได้

สูตรเวทมนตร์

หน่วยข้อมูลสำหรับแก้ไขข้อมูลกำกับเหตุการณ์ ให้เปลี่ยนแปลงไปในชั่วระยะเวลาหนึ่ง สร้างขึ้นจากไซออนในตัวจอมขมังเวท

Glossary

ประมวลคำศัพท์เฉพาะ

ขอบเขตประมวลผลเวทมนตร์

พื้นที่ภายในสำหรับสร้างสูตรเวทมนตร์ คือตัวจริงของพรสวรรค์ที่ชื่อว่าเวทมนตร์ อยู่ลึกลงไปในจิตใต้สำนึกของจอมขมังเวท โดยปกติ จอมขมังเวทสามารถใช้งานขอบเขตประมวลผลเวทมนตร์ ได้ตามความตั้งใจ แต่ไม่สามารถรับรู้ขั้นตอนการดำเนินการ ซึ่งเกิดขึ้นภายในขอบเขต ดังนั้นขอบเขตประมวลผลเวทมนตร์ จึงเหมือนกับเป็นกล่องดำภายในตัวจอมขมังเวท

กระบวนการทำงานของสูตรเวทมนตร์

กระบวนการทำงานของสูตรเวทมนตร์ มีลำดับดังต่อไปนี้

- 1 รับสูตรดำเนินการจาก CAD ขั้นตอนนี้เรียกว่า 'อ่านสูตรดำเนินการ'
- 2 เพิ่มค่าตัวแปรเข้าไปในสูตรดำเนินการ ส่งเข้าสู่ขอบเขตประมวลผลเวทมนตร์
- 3 สร้างสูตรเวทมนตร์ขึ้น ตามค่าตัวแปรในสูตรดำเนินการ ขั้นตอนนี้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ในขอบเขตประมวลผลเวทมนตร์ รายละเอียดในขั้นตอนนี้ตัวจอมขมังเวทไม่ได้รับรู้โดยตรง
- 4 ส่งสูตรเวทมนตร์ที่สร้างขึ้นมาได้แล้ว ไปยัง 'รูท' ซึ่งเป็นทั้งขอบเขตชั้นล่างสุดของสติสัมปชัญญะ และขอบเขตชั้นบนสุดของจิตใต้สำนึก ออกสู่ อีเดีย ทาง 'เกท' ซึ่งตั้งอยู่ระหว่างหัวสติสัมปชัญญะกับจิตใต้สำนึก
- 5 สูตรเวทมนตร์เมื่อส่งออกสู่อีเดีย จะแทรกแซงเอดอสของพิภคเป้าหมาย และทำการเขียนรายละเอียดทับ

มาตรฐานสำหรับจอมขมังเวท 'ระดับใช้งานจริง' คือ สามารถร่ายเวทมนตร์สายเดียวขั้นตอนเดียว ผ่านกระบวนการทั้ง 5 ตามลำดับ จนสำเร็จออกมาได้ภายในครึ่งวินาที

มาตรฐานการวัดค่าเวทมนตร์ (พลังเวทมนตร์)

ความเร็วในการสร้างหน่วยข้อมูลไซออน คือความสามารถในการจัดการ ขนาดของหน่วยข้อมูลที่สามารถสร้างขึ้นได้ คือความจุทางเวทมนตร์ กำลังในการเขียนทับเอดอสของสูตรเวทมนตร์ คือพลังแทรกแซง ทั้งสามอย่างรวมกันเรียกว่า พลังเวทมนตร์

ทฤษฎีรหัสพื้นฐาน

สูตรเวทมนตร์ ที่เป็นพื้นฐานของเวทมนตร์สี่สายแปดชนิด 'เร่งความเร็ว' 'เพิ่มมวล' 'เคลื่อนที่' 'สั้นไหว' 'บีบรวม' 'แผ่กระจาย' 'ดูดซับ' 'ปลดปล่อย' ในทางบวกและลบ รวมทั้งหมด 16 ชนิด ทฤษฎีกล่าวไว้ว่า เวทมนตร์พื้นฐานทั้ง 16 ชนิด สามารถนำมาประกอบเป็นเวทมนตร์เท่าที่มีอยู่ได้ทุกชนิด

สายของเวทมนตร์

หมายถึงเวทมนตร์ที่สายแปดชนิด

เวทมนตร์นอกสาย

ชื่อเรียกของเวทมนตร์ที่แก้ไขเหตุการณ์เชิงสภาพจิต ไม่ใช่เหตุการณ์ทางสภาพวัตถุ เวทมนตร์วิญญานเทพ-เวทมนตร์วิญญานภูต ใช้งานจิตวิญญาน เพื่ออ่านใจ, แยกวิญญานจากร่าง, ควบคุมสติ

สิบตระกูล

กลุ่มจอมขมังเวทที่มีอิทธิพลที่สุดในญี่ปุ่น ทุกสี่ปีทั้ง 28 สายตระกูลอันได้แก่ อิจิโจ, อิจิโนะคุระ, อดซึกิ, ฟุตะสึกิ, นิโคโด, นิเฮย์, มิตสึยะ, มิกาสึกิ, โยตสึบะ, อดสึวะ, โกโต, อดสึมิ, มุตสึซึเกะ, รคคาคุ, โรคุโก, รปปงกิ, ซาเองุสะ, ชิปปิ, ทานาบาคะ, นานาเสะ, ยัตสึชิโระ, ยัตซาคุ, สะจิมัง, คุโด, คูกิ, คุซึมิ, จูมอนจิ, ไทยามะ จะเปิด “ประชุมคัดเลือกสิบตระกูล” เพื่อเลือกสิบสายตระกูลที่จะใช้ชื่อ “สิบตระกูล”

หมายเลข (นัมเบอร์ส)

เช่นเดียวกับสิบตระกูล ที่มีเลขหนึ่งถึงสิบอยู่ในชื่อสกุล กลุ่มร้อยตระกูลที่เป็นสายสกุลหลัก ก็จะมีค่าที่มีความหมายเป็นตัวเลขจำนวนมากว่า 11 นำหน้าอยู่อย่างเช่น

“จิ (1,000) โยดะ” “อิดา (50) ริ” “จิ (1,000) บะ”

หลักมากน้อยของตัวเลขไม่ได้บ่งบอกถึงความสามารถหรือความเก่งกาจ เพียงแค่การมีตัวเลขนำหน้าอยู่ในชื่อสกุลเป็นหลักสังเกตว่ามีสายเลือดชั้นดีสำหรับจอมขมังเวท

ถอดหมายเลข (เอกส์ตรา นัมเบอร์ส)

เอกส์ตรา นัมเบอร์ส ถูกเรียกย่อว่า “เอกส์ตรา”

คือสายตระกูลจอมขมังซึ่งถูกยก “ตัวเลข” ออกจากชื่อสกุล

ในช่วงที่จอมขมังยังเป็นเพียงอาวุธและตัวอย่างร่างทดลอง

จอมขมังเวทที่เป็น “ผลการทดลองสำเร็จ” จะได้รับหมายเลข

แต่ถ้าหากเมื่อไม่สามารถแสดงผลงานให้สมกับเป็น “ผลการทดลองสำเร็จ”

จะถูกถอดหมายเลขออก

[8]

วันที่ 29 ตุลาคม ปี 2095 ตารางสอนสำหรับวันนี้ถูกปรับเป็นเรียนด้วยตัวเอง หมดทุกระดับชั้น ตั้งแต่เดิมนอกจากการสอนภาคปฏิบัติก็เหมือนเรียนรู้ด้วยตัวเอง หรือสำหรับนักเรียนชั้นสอง การสอนภาคปฏิบัติครึ่งหนึ่งต้องเรียนรู้ด้วยตัวเองอยู่แล้ว ถ้าจะว่าไม่ได้แตกต่างไปจากปกติ ก็ไม่ได้มีอะไรแตกต่างไปมากนัก — อย่างไม่ก็ตามการเรียนการสอนในเวลาปกติ ไม่ได้อะอะหนวกหูเท่ากับตอนนี้

ในการสอนภาคปฏิบัติบางครั้งก็เกิดเสียงระเบิดดังขึ้น จนเป็นที่มาของวลีโฆษณาชวนเชื่อ ‘ตามปกติจะเป็นโรงเรียนที่เงียบสงบ’ และเสียงระเบิดที่เกิดขึ้นไม่

บ่อยครั้งนั้น ก็เกิดอย่างมีระเบียบ เสียงดังเอะอะอย่างไร้ระเบียบ ที่เกิดขึ้นในตอนนี่ คือเสียงจากการตรวจสอบขั้นสุดท้ายสำหรับการประกวดงานวิจัยที่กำลังจะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้

ทัศนียะที่กำลังทำการบ้านที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานประกวด อยู่ แต่ไม่ได้หมายความว่าเขาคู่งานเตรียมการประกวด และ ไม่ได้ถูกปลดจากตำแหน่งตัวแทนโรงเรียน .....ตรงกันข้าม ถ้าว่าด้วยเรื่องของสภาพของนักเรียนมัธยมปลายที่ควรจะเป็น การตั้งใจเตรียมงานประกวดโดยไม่สนใจวิชาเรียนต่างหาก ที่นับเป็น ‘คู่งาน’

ถ้าพูดถึงหน้าที่ของเขาสำหรับวันนี้ น่าจะมีแค่ ไปดูงาน ชักซ้อมสภาพการทำงานของสูตรพิธีในระดับเดียวกับตอนขึ้นประกวด และตรวจสอบความผิดปกติหากมีก็ต้องแก้ไข (การตรวจสอบด้านอื่น ทำซ้ำจนไม่มีอะไรจะทำแล้ว) แต่ทัศนียะที่เป็นแกนหลักของงานยังไม่มาถึงโรงเรียน จึงยังเริ่มงานไม่ได้ ถึงไม่ใช่เรื่องน่ากังวล เนื่องจากเมื่อวานนี้ ได้ติดต่อมาก่อนแล้วว่า “จะมาถึงโรงเรียนในช่วงบ่าย” แต่ก็ทำให้ตอนนี่ ไม่สามารถทำอะไรได้กับขั้นตอนการเตรียมงานประกวด

หลังจบคาบเรียนแรก เขายืดแขนเปลี่ยนอิริยาบถเล็กน้อย และได้ยินเสียงจากข้างหน้า

ลิโอกำลังนั่งเอนหลังฟังเก้าอี้ ไขข้อศอกสองข้างทำวโตะของทัศนียะไว้ แต่ทัศนียะหันไปหาเอริกะ ที่เป็นคนเรียกชื่อเขาแทน

“ทัตตียะคุง พรุ่งนี้เช้าจะไปถึงหอประชุมช่วงกี่โมง
หรือ?”

เอริกะพยายามถามแบบไม่เผยพิรุช แต่ลิโอในท่าตั้งอก
ตั้งใจฟังกลับเผยพิรุชจนเสียงาน

ทัตตียะรู้สึกสงสัยอยู่แล้วว่า สองคนนี้จะต้องกำลัง
วางแผนแอบทำอะไรสักอย่าง..... แต่ไม่มีความจำเป็นต้อง
ปิดบังกำหนดการ

“รวมตัวที่สถานที่จัดงานตอนแปดโมง เริ่มงานเก้าโมง
นะ จะมีพิธีเปิดงานอีกสามสิบนาที เริ่มงานจริงเก้าโมงครึ่ง
แต่ละทีมมีเวลาสามสิบนาที พักสิบนาที หลังจบพิธีเซนต์ช่วง
เช้าสี่ทีม พักรับประทานอาหารตั้งแต่เที่ยงตรงจนถึงบ่ายโมง
ช่วงบ่ายพิธีเซนต์ห้าทีม จบจบบ่ายสี่โมงสิบนาที หลังจากนั้น
จะเป็นการตัดสินและพิธีประกาศรางวัล จนถึงกำหนดปิดงาน
จริงช่วงหกโมงเย็น”

“.....เอ่อ แล้วโรงเรียนเราขึ้นเวทีช่วงไหนหรือ?”

เอริกะงงจนตาโตเพราะได้ยินข้อมูลเป็นเรื่องเป็นราว
มากเกินไปที่คาดเอาไว้ แต่เหมือนจะเรียบเรียงความคิดจำ
เข้าหัวเสร็จได้ทันก่อนถามต่อ

เมื่อล่อหลอกผิดพลาด ทัตตียะจึงตัดสินใจที่จะให้คำ
ตอบตามตรง

“โรงเรียนหนึ่งขึ้นเวทีเป็นทีมรองสุดท้าย เริ่มช่วงบ่าย
สาม”

“แปลว่ามีเวลาออกจะเหลือเฟือเลยนี่?”

“ก็อย่างนั้นละ รุ่นพีอีจิสาระตัวแทนบรรยายบนเวทีเลยจะไปทำงานช่วงบ่าย ส่วนฉันกับรุ่นพีอีทริต้องรีบไปให้ถึงงานก่อน เพราะต้องเป็นยามเฝ้าอุปกรณ์กับ เตรียมตัวเผื่อกรณีฉุกเฉิน”

“หืม.....แต่ยังไงคือ ไปเจอกันหน้างานสินะ แล้วเครื่องสาคิตละ ทำยังไง?”

“สถานักเรียนช่วยเรียกบริการขนส่งไว้ให้ แล้วมีรุ่นพีฮัตโตริมาพร้อมกระบดด้วย”

“รุ่นพีฮัตโตริ ไม่ต้องทำหน้าที่บอดี้การ์ดของรุ่นพีอีจิสาระหรือ?”

“เห็นว่าวันงาน รุ่นพีซาเอกุสะกับรุ่นพีวาทานาเบะจะไปปรับส่งรุ่นพีอีจิสาระด้วยตัวเอง ว่าแต่ทำไมถึงถามเรื่องนี้ขึ้นมาล่ะ?”

หัตตีสยะแอบถามกลับไปแบบไม่ให้ผดสังเกตบ้าง เอริกะได้แต่ยืนอึกอ๊กๆ กังๆ

ลิโอที่นั่งฟังเงิบมาตลอด เหล่มองเอริกะที่พูดอะไรไม่ออก ก่อนตอบเองว่า

“คืออย่างนี้ หน้าเฝ้ายามอุปกรณ์นั้น ขอให้พวกฉันช่วยด้วยได้ไหม?”

สังเกตจากท่าทีนิ่งเงิบไม่พูดขัด ทั้งสีหน้าไม่ค่อยเต็มใจของเอริกะ แสดงว่าคำตอบนี้เกิดขึ้นจากการนัดแนะกันแล้วของทั้งสองคน

“ก็ไม่ว่าอะไรหรอก..... แต่ทำไมถึงอยากมารับงาน

น่าเบื่อด้วยตัวเองซะอย่างนั้นล่ะ?”

ทตลียะยิงคำถามที่ใครก็ต้องคิดขึ้นมา ให้สิโอยิ้มรับแบบมีพิรุณอย่างที่สุด

“เปล่า แหม ยังไงดี.....คืออุตส่าห์ชุ่มฉีกซ่อมมาแล้ว แต่จะปล่อยให้จบไปแบบไม่ทันได้โชว์ฝีมือเลย มันน่าเจ็บใจออก....นั่นล่ะ”

ทตลียะหันมองหน้าสิโอ สลับกับมองหน้าเอริกะ ลีโอ ยิ้มละเหี่ยใจตอบกลับ ส่วนเอริกะไม่ยอมแม้แต่จะสบตา

“ลากตัวหมอนี้ไปฝึกพิเศษจนสำเร็จแล้ว แต่คัตตันจบไปก่อนที่จะได้ทันทำอะไร แบบนั้นก็เหมือนเสียแรงเปล่านั้นสิ?”

เอริกะช่วยเสริมให้ทั้งที่ยังไม่ยอมสบตาอยู่อย่างเดิม ดูเหมือนว่าเธอจะรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสถานกักกันพิเศษ จนกลายเป็นไม่พอใจที่เหตุการณ์สงบลงไปเอง ก่อนที่พวกเธอจะทันได้แสดงฝีมือ เอริกะฝึกลีโอมาอย่างหนัก ในระดับเตรียมพร้อมรับมือหลิวกังหู่ จะรู้สึกเสียตายขึ้นมาบ้างก็คงช่วยไม่ได้

“เหตุผลจะยังไงก็เอาเถอะ แต่มีคนเยอะขึ้นน่าจะสบายขึ้นละนะ อีกอย่างคือ พุดไม่ได้เหมือนกันว่า จะไม่เกิดอะไรขึ้นอีกแล้ว”

“เอ๋ ไม่ใช่ว่าเหตุการณ์คลี่คลายไปแล้วหรือ?”

มิถิโกะแทรกเข้ามาได้จังหวะพอดี จนคิดได้อย่างเดียวว่า ตั้งใจฟังอยู่ด้วยเหมือนกัน

โดยไม่เอ่ยถึงเรื่องที่แอบฟังเป็นพิเศษ—— เพราะถ้า

พูดขึ้นมา เพื่อนอีกคนหนึ่งที่อยู่ข้างตัวเขาในตอนนั้น คงอ้าง เป็นเหตุก่อเรื่องวุ่นวายหนวกหูอีก——ทตลียะจึงตอบคำถาม ที่ถูกส่งมา

“ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ไหนกำหนดว่า เรื่องร้ายจะเกิดขึ้น แค่คราวละครั้งเดียวนี่นา”

ทตลียะไม่ได้บอกกับพรรคพวกพร้อมห้องว่า ยังไม่สามารถจับกุมตัว เจินซางเซิน ผู้อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์ ทั้งหมด และยังไม่ได้คิดจะเปิดเผยในตอนนี จึงตอบโดยใช้หลัก สามัญสำนึกทั่วไป ที่ทตลียะคิดว่าน่าจะเพียงพอแล้วสำหรับ เวลา

“มีคนจ้องจะจู่โจมตองงานประกวอดเป็นประจำทุกปี แม้แต่ในวันงานชากลับยังเคยมีมาแล้ว เพราะอย่างนั้นถึงจัดการ ปัญหาก่อนที่จะเกิดได้ทันเวลาก็จริง แต่ไม่ได้หมายความว่า จะไม่มีปัญหาอื่นเกิดตามมาอีก จริงไหม?”

“นั่นสิ.....จริงด้วยสินะ ถ้าอย่างนั้นผมจะขอช่วยเฝ้า ด้วยอีกคนได้ไหม”

มิกิฮิโกะรับฟังและพยักหน้ารับแบบขบคิดตามจน เข้าใจ และเงยหน้าถามอย่างจริงจัง ให้ทตลียะตอบรับด้วย รอยยิ้ม

“ฮือ ฝากด้วยแล้วกัน”

เหตุการณ์หนึ่งจบไปแล้วแต่ยังประมาทไม่ได้ นับเป็น ความมุ่งมั่นที่ดี แต่หากมองจากผลลัพธ์สุดท้าย ในตอนนี้ก็ ไม่อาจรู้ได้ว่าทตลียะนั้นคาดการณ์ถูกหรือผิด

ชีลีเนะหยุดเรียนในวันก่อนงานประกวด เลื่อนซ้อมใหญ่ไปช่วงบ่าย เพื่อมาที่โรงพยาบาล มีผู้ร่วมทางอีกคนคือ ฮัตโตริ ตัวชีลีเนะต้องการมาคนเดียว แต่ทั้ง มายูมิ มารี อาซึสะ ฮัตโตริ.....หรือก็คือคนใกล้ชิดรอบตัวเธอทุกคน ต่างคัดค้าน เพราะห่วงความปลอดภัย ในช่วงเวลาที่เกิดเรื่องอันตรายแบบนี้ จนเธอต้องยอมให้ฮัตโตริตามมาด้วยคนหนึ่ง

เคาะประตูห้องพักผู้ป่วยเบา ๆ สองครั้ง

“เชิญค่ะ”

เสียงโทนต่ำฟังดูเยือกเย็น ตอรับเสียงเคาะประตูจากในห้อง

“ขออนุญาตค่ะ”

“ยินดีต้อนรับคุณอิซฮาระ ยังไงช่วยนั่งอยู่ทางนั้นก่อนนะ?”

ฮัตโตริยืนรอที่ระเบียงหน้าห้อง ให้ชีลีเนะเข้ามาคนเดียว และผู้กล่าวต้อนรับเธอคือ อาสึกะ ซาโตะมิ อาจารย์พยาบาลประจำโรงเรียนมัธยมปลายสายเวทมนตร์ลำดับที่หนึ่ง เธอมาเยี่ยมดูอาการจิตอาทิก่อนแล้ว

บนเตียงมีสาวน้อยอยู่ในท่าครึ่งนั่งครึ่งนอน ก้มหน้านิ่ง จิตอาทิกไม่มีปฏิกิริยาตอบสนอง แม้ชีลีเนะจะเดินเข้ามาถึงในห้องแล้ว

“อาจารย์คะ คุณฮิราคาวะ จิอากิ ได้รับผลกระทบกระเทือนสภาพจิตใจด้วยหรือคะ?”

ซึสึเนะเอ่ยถามโดยไม่ลดเสียง เรียกว่าฟังเหมือนไม่ให้เกียรติคนไข้ กับอาสึกะ

“ไม่ค่ะ ไม่มีอาการส่งผลร้ายทางสภาพจิตใจต่อวงจรความคิด หรืออาการที่ใกล้เคียงเลย แต่ยังไม่ได้ตรวจสภาพ ‘จิตใจ’ โดยตรง เลยยังตัดสินใจไม่ได้ว่าปกติดีทุกอย่าง”

“ขอแค่ยังได้ยินเสียงคนอื่นพูด ก็พอแล้วค่ะ”

ฟังคำตอบจากอาสึกะแล้ว ซึสึเนะก็ลุกขึ้นยืน เดินอ้อมเตียงมายืนฝั่งหน้าต่างหันหลังให้เตียง และเริ่มบอกเล่าโดยไม่ได้หันมามองจิอากิ

“คุณฮิราคาวะ จิอากิ วิธีการของคุณ เรียกความสนใจจากชิบะคุงไม่ได้เลยค่ะ”

น้ำเสียงของซึสึเนะสงบนิ่งเยือกเย็น ไม่ใช่เสียงแบบปลอบโยนหรือให้กำลังใจ ไม่ได้ประชดเยาะเย้ย เพียงแค่บอกเล่าความจริงอย่างสงบราบเรียบ

“ไม่ต้องพูดถึงความเกลียด แม้แต่ความไม่พอใจแม้แต่ชนิดเดียวก็ไม่มีเกิดขึ้น สำหรับเขาในตอนนี้ คุณเป็นได้แค่หนึ่งในคนที่ไม่มีมีความเกี่ยวข้องอะไร”

น้ำเสียงของซึสึเนะมีอำนาจ บังคับให้ผู้ได้ยินคำพูดปราศจากความจริงจากเธอ ต้องรับรู้

“ก็แล้วยังไงล่ะคะ!”

คงเพราะเหตุนี้เอง จึงประสบความสำเร็จในการเรียก

เสียงตอบรับอย่างมีอารมณ์ จากจิตอาภิกที่หลีกเลียงจะสื่อสารกับซีลีเนะมาตลอด — แม้จะเป็นอารมณ์ด้านลบแทบจะร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ก็นับได้ว่า ก้าวแรกสำเร็จลุล่วง

“สำหรับหมอนั้น ฉันเป็นได้แค่หนึ่งในคนยืนดูอยู่วงนอก เรื่องนี้ฉันเข้าใจดีอยู่แล้วค่ะ ไม่ถึงกับต้องลำบากให้รุ่นพี่ช่วยบอกเรื่องนี้ให้ฟังหรอกค่ะ!”

จิตอาภิกแสดงท่าทีปฏิเสธความหวังดีที่ต่อชชายากะและคานน ยังคงเลือกยืนย่นจุดยืนเดิม ต่อหน้าซีลีเนะ

เพียงแต่ปฏิบัติยาตอบรับจากซีลีเนะ แตกต่างจากสองคนก่อนหน้า

“มุมมองที่คุณมีต่อชิบะคุง ในความหมายหนึ่ง น่าจะถูกต้องตรงประเด็นแล้วค่ะ”

ซีลีเนะยังคงบอกเล่าต่อไปด้วยเสียงราบเรียบ รวากับไม่ได้รู้สึกอะไรเลยกับเสียงร้องกึ่งตะโกนจากจิตอาภิก

“เป็นความจริงที่ว่า เขาคือคนสำคัญ คนวงนอกจะกรี๊ดร้องคร่ำครวญกันแค่ไหน ก็ไม่สามารถเรียกความสนใจจากเขาได้ ไม่แม้แต่จะแสดงออกว่าสงสาร หรือหัวเราะเยาะเหยียด แม้จะถูกกลั่นแกล้งก็เพียงแค่อัดมันให้พ้นไปด้วยความรำคาญ อารมณ์เหมือนว่าถูกแมลงรุมตอมนั่นล่ะค่ะ”

จิตอาภิกฟังทั้งก้มหน้าก้มตา ขบฟันแน่นปากแน่น เธอเข้าใจดีว่า ซีลีเนะกำลังพูดถึงเหตุการณ์ในสัปดาห์ชักชวนสมาชิกใหม่เมื่อเดือนเมษา

ตอนนั้นจิตอาภิกเข้าใจว่าถึงจะแกล้งเขาก็คงไม่มีทางที่

เขาจะทำอะไรก็ได้ แต่มาถึงตอนนี้ ก็เข้าใจได้แล้วว่าไม่ใช่อย่างนั้น และยังเข้าใจว่านักเรียนโรงเรียนหนึ่งคนอื่นก็ต้องรับรู้ด้วยเช่นกัน

แม้จะมีใครคิดใช้เวทมนตร์ลอบทำร้ายชายคนนั้น หากเขาต้องการจับตัวคนร้ายขึ้นมา ก็ย่อมทำได้

แต่ที่ไม่ทำ เพียงเพราะว่าไม่ได้ใส่ใจ เท่านั้นเอง

ใช้เวทมนตร์เข้าทำร้ายโดยตรงยังรู้สึกแค่เหมือนกับแมลงตอมรังความ คือไม่สามารถทำอะไรได้อีกแล้ว แบบนี้เราก็ดำยิ่งกว่าแมลงเสียอีก.....

น้ำตาของความเจ็บช้ำกำลังจะเอ่อล้นออกมา จิอากิไม่มีทางอดกลั้นวิธีอื่น นอกจากกำมือแน่นจิกฝ่ามือด้วยเล็บตัวเองให้เกิดความเจ็บปวด

โดยที่ไม่ได้หันมองสภาพของจิอากิ—— หรืออาจจะแก้งไม่สนใจ—— ซิสึเนะที่ยังคงหันหลังให้ ก็พูดต่อไป

“คุณจิอากิ ทราบเรื่องนี้มั้ยะคะ? ในการสอบข้อเขียนวัดความรู้ระหว่างช่วงภาคเรียนแรก ชิเบะคุงทำคะแนนทั้งห้าอันดับสองชนิดไม่มีทางเทียบกันได้เลย นับเฉพาะวิชาวิศวกรรมเวทมนตร์ ยังได้คะแนนเต็มชนิดน่าตกใจ”

“.....เรื่องนี้เกี่ยวอะไรด้วยคะ”

“และอันดับสองของการสอบข้อเขียนวิชาวิศวกรรมเวทมนตร์ ก็คือคุณ”

ซิสึเนะหมุนตัว หันหน้ากลับมาหา ในสีหน้าเย็นชา เหมือนกับมองดูถูกอยู่นั้น จิอากิรู้สึกได้ถึงอารมณ์อ่อนโยนจากดวงตา

“92 คะแนน จากร้อยคะแนนเต็ม คะแนนสูงระดับที่ปกติแล้วน่าจะทำได้ทีหนึ่ง”

“.....ก็แล้วอย่างไงล่ะคะ”

น้ำเสียงของจิอากิปนด้วยอารมณ์ตกตะลึงอยู่บ้าง ไม่ใช่ว่าไม่เคยรู้คะแนนของตัวเอง แต่ไม่เคยคิดว่าจะได้ถึงอันดับสองของชั้นปี

“น่าเสียดายที่วิชาอื่น คงไม่สามารถตีตี้นชิบะคุงได้เลย แต่ถ้านับเฉพาะวิชาวิศวกรรมเวทมนตร์ คุณจิอากิอาจจะมีโอกาสแซงหน้าชิบะคุงได้อยู่ค่ะ”

จิอากิเงยหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว

ในดวงตาที่เปิดกว้างอยู่นั้น สื่อสารคำพูด “ไม่อยากจะเชื่อเลย” รวมไปถึงประกายความหวัง “หรือจะเป็นไปได้” เอาไว้ด้วย

“ได้ทำงานด้วยกันมาสัปดาห์ ทำให้พอจะสังเกตได้ว่า ชิบะคุงไม่ได้ถนัดในด้านฮาร์ดแวร์เท่ากับที่เชี่ยวชาญด้านซอฟต์แวร์ ถึงเทียบกับทักษะด้านฮาร์ดแวร์ของนักเรียนมัธยมปลายทั่วไปแล้ว จะสูงกว่ามาตรฐาน แต่โดยส่วนตัวฉันคิดว่าไม่ได้สูงเกินกว่าจะเทียบได้ ช่วงการเรียนชั้นปี 1 อาจจะเน้นไปทางด้านซอฟต์แวร์มากกว่า แต่ช่วงปี 2 จะเน้นด้านฮาร์ดแวร์เพิ่มขึ้น แล้วตัวคุณจิอากิก็น่าจะถนัดทางด้านฮาร์ดแวร์ ใช่มั้ยคะ?”

สิ่งที่ชีลีเนะต้องการจะสื่อคือ ถ้าชั้นปีสองแล้ว เนื้อหาวิชาจะเน้นไปทางฮาร์ดแวร์มากขึ้น และทำให้มีโอกาสพลิกกลับ

มาชนะได้——ซึ่งจิอากิรับรู้ได้เป็นอย่างดี

มีเสียงสะกิดใจตัวเองว่า ไม่มีทางง่ายตายอย่างนั้นหรอก แต่เธอเลือกที่จะไม่สนใจ

อารมณ์กดดันตีเตียนตนเองหายไปจากใบหน้าของจิอากิ อารมณ์มุ่งมั่นตั้งใจก่อตัวขึ้นแทนในแววตา ซีลีเนะเห็นอย่างนั้นจึงผ่นสีหน้าลงก่อนพูดต่อว่า

“ถ้ายังเก็บความคิดไม่พอใจอยากจะเอาคืนไว้ได้ บางทีวันข้างหน้า อาจจะทำให้สำเร็จขึ้นมาก็เป็นไปได้นะคะ”

ซีลีเนะไม่พูดว่า เอาคืนเรื่องอะไร

จิอากิก็ไม่ได้ถามเช่นกัน

คำพูดที่แน่ชัดว่าหมายถึงอะไรนั้น ไม่จำเป็น

ปล่อยให้เป็นเรื่องอะไร อยู่แบบนั้นก็พอ

“วันพรุ่งนี้ช่วยมาทำงานด้วยนะคะ คิดว่าจะต้องได้อะไรกลับไปบ้าง”

จิอากิไม่ได้เห็นภาพ ตอนซีลีเนะเดินออกไปจากห้องผู้ป่วย

อารมณ์ อาจจะทำบางอย่างนั้นให้สำเร็จจนได้——นั่นคือสารกระตุ้นที่ชื่อ ‘ความเป็นไปได้’

สารที่ถูกใช้เป็นยาฉีดเข้าใต้ สภาพจิตใจที่กำลังถดถอยของจิอากิให้ฟื้นกลับมา ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างคาดไม่ถึงกับจิตใจของเธอ

“เอ่อ....รุ่นพี่อีจิวาระครับ? ถ้ารู้สึกไม่ค่อยดี ผมคิดว่า.....”

หลังจากออกจากห้องพักผู้ป่วย สีหน้าของซีลีเนะดูแย่มาก จนฮัตโตริต้องถามด้วยความแปลกใจ

“ไม่มีอะไรค่ะ ไม่ต้องเป็นห่วง แคร้รู้สึกผิดขึ้นมาเท่านั้นเองค่ะ”

แน่นอนว่า ซีลีเนะไม่ใช่คนช่างพูด แม้จะถนัดด้านไต่वाที่ แต่ปกติแล้วจะไม่พูดถ้าไม่จำเป็น เวลาอยู่กับมายูมินับว่าพูดเยอะกว่าปกติมาก เพราะตามปกติจะทำตัวเงียบขรึมมากกว่า

ฮัตโตริเข้าใจถึงจุดนี้ดี ทำให้เขาไม่พูดซักถามอะไร แม้จะรู้สึกติดใจกับคำพูด “รู้สึกผิด” แต่ทำได้แค่เดินตามเธอไปเงียบๆ

ส่วนทางซีลีเนะเอง ก็เข้าใจถึงนิสัยของฮัตโตริ ว่าจะต้องมีปฏิกริยาเช่นนี้ จึงยอมให้เขาร่วมทางมาด้วย และก็เป็นไปอย่างที่คาดไว้ เธออยู่ในสภาพจิตใจ ที่ไม่อยากจะให้ใครเข้ามาพูดคุยด้วย

(แ่จจริง.....ยังอุตส่าห์มีพรสวรรค์ในทางต้มตุ๋นได้อีกนะ ฉันทนี่)

ได้หน้าากากเย็นชาไร้อารมณ์ ซีลีเนะกำลังพรั่สติเสียในตัวเธออยู่ในใจ

เป้าหมายคือ ต้องการให้จิตอาภิลุภ์ขึ้นยืนหยัดได้อีกครั้ง

เพราะเสียชีวิตในความสามารถของเธอ นั่นคือไม่ได้ทำเพื่อ
เจ้าตัว หรือแม่แต่พี่สาวของจิอากิที่เป็นเพื่อนรุ่นเดียวกัน

แต่ทำเพื่อโรงเรียน

ตระกูลอิจิฮาระเป็นสายตระกูลเอกส์ตรา

ในปัจจุบันการถูกเหยียดหยามผู้อยู่ในตระกูลเอกส์-
ตรานัมเบอร์ ไม่มี (อย่างเปิดเผย) อีกแล้ว แต่นั่นเป็นเรื่อง
ที่เพิ่งผ่านมาไม่ถึงยี่สิบปี รุ่นคุณพ่อของเธอ เคยผ่านวัยหนุ่ม
ที่ต้องเผชิญกับอคติอย่างรุนแรง คุณพ่อของซึสึเนะยังคงถูก
กีดกันในวงการจอมขมังเวท และเธอยังคงปิดบังว่านามสกุล
อิจิฮาระเป็นเอกส์ตราของ ‘อิจิฮานะ (หนึ่งดอกไม้)’

ทว่าซึสึเนะในวัยเด็ก เติบโตขึ้นมาพร้อมกับรับรู้ความ
จริงเบื้องลึก และได้รู้เหตุผลให้ต้องเก็บซ่อนความจริงที่คุณพ่อ
ของเธอปิดบังไว้ เมื่อในช่วงวัยมัธยมต้น และเพราะเหตุนั้นเอง
เธอก็เกิดใจมุ่มมัน ต้องการกลับคืนสู่วงการจอมขมังเวท

และสถานที่แรกที่เขาต้องการกลับมามีชื่อ คือโรงเรียน
ของเธอในตอนนี้อยู่ โรงเรียนมัธยมปลายสายเวทมนตร์ลำดับที่
หนึ่ง

ดังนั้นเธอก็รู้สึกเหมือนกับติดหนี้บุญคุณมายูมิ ที่ช่วย
ให้โอกาสกับเธอ และมีความรักให้โรงเรียนแม้อย่างใหญ่หนักแน่น
ไม่แพ้ใคร

ในงานแข่งเก้าโรงเรียนเมื่อฤดูร้อน พวกเขาไปถึงกลุ่ม
ผู้นำองค์กรของโรงเรียนหนึ่ง ต้องรับรู้ว่าเป็นโรงเรียนของพวกเขา
ขาดแคลนบุคลากรด้านวิศวกรรมเวทมนตร์ เป็นสาเหตุให้ต้อง

พี่งา ผลงานฉายเดี่ยวของนักเรียนชายปีหนึ่งเพียงคนเดียว ไม่ใช่แค่เหตุผลด้านคุณภาพอย่างเดียว ยังมีเรื่องบุคลิกกรอกอย่าง ที่ซีดีเนะและพวกเห็นฟ้องตรงกัน

อาซีสะ อิโทธิ ทัดสียะ นับได้ว่ามีความสามารถโดดเด่น แต่ปริมาณยังน้อย

หากไม่มีสามคนนี้ ความสามารถด้านเทคนิคจะหดหายไปมาก

จนต้องตระหนักว่า งานด่วนของพวกเธอ ในช่วงเวลา ครึ่งปีที่เหลือก่อนจบการศึกษาคือ เลือกเฟ้นคนมีความสามารถพอจะเป็นวิศวกรเวทมนตร์มาจากนักเรียนรุ่นน้องโดยเฉพาะ ชั้นปี 1 โดยเฉพาะต้องเน้นหนักไปทางนักเรียนปี 1 ชั้นสอง เพราะสำหรับนักเรียนชั้นหนึ่งที่มีอาจารย์แนะแนวประกบ คงไม่มีปัญหา แต่กับนักเรียนชั้นสองที่ต้องเรียนรู้ด้วยตัวเอง มีเพียงสถานักเรียนและสหชมรม ถึงจะควานหาตัวผู้มีความสามารถออกมาได้

หนึ่งในนั้นก็คือ ฮิราซาวะ จิอากิ ที่ซีดีเนะหมายตาไว้ในครั้งนี้

รุ่นน้องปี 1 คนที่เห็นถืออุปกรณ์ผิดกฎหมายเดินโซ่วไปมา พอลองตรวจสอบดูกลับพบว่า ทำคะแนนวิชาวิศวกรรมเวทมนตร์ได้สูงมาก จึงรู้ว่าเธอมีทักษะด้านซ่อมแซม ดัดแปลง ฮาร์ดแวร์ ในระดับสูง

จึงควรจะให้เธอได้ใช้พรสวรรค์นี้ เป็นประโยชน์แก่โรงเรียน

วิธีที่น่าจะได้ผลที่สุดเพื่อการนี้ คือปลูกฝังความคิด
ซึ่งดีซิงเด้น เห็น ชิบะ ทัดลียะ เป็นคู่แข่ง เป็นข้อสรุปจากการ
ขบคิดของซีลีเนะ

(เอาเถอะ ไม่ได้ไปทำร้ายใครให้เสียหายนี่นา)

.....ซีลีเนะเรียกสติตัวเอง ด้วยประโยคนี้ ซึ่งทำให้เธอ
เหมาะสมอย่างที่จะถูกมองว่าเป็น เด็กสาวผู้เยือกเย็น

ปีนี้จัดงานที่โยโกฮามะ ทำให้กลุ่มตัวแทนโรงเรียนหนึ่ง
ไปรวมตัวกันหน้างาน เข้าวันจัดงานได้ ถ้าจัดที่เกียวโต ก็ต้อง
เดินทางไปพักค้างคืนรอนหนึ่งวัน

ด้วยเหตุผลเดียวกัน ทีมตัวแทนจากโรงเรียนนอกเขต
เมืองหลวง จึงต้องเดินทางมาถึงตั้งแต่เมื่อวาน หรือเมื่อวานขึ้น
พักค้างคืนรอนวันจัดงาน เจื่อนไข่นี้เกิดขึ้นกับ ‘คาร์ดินัล จอร์จ’
คิจิโจจิ ซินคุโร่ ตัวแทนโรงเรียนสามตัวเก็งชนะเลิศสำหรับงาน
ประกวดปีนี้ ด้วยเช่นกัน

ทีมโรงเรียนสามขึ้นเวทีประกวดเป็นคิวสุดท้าย จึง
สามารถมาจากคาเนซาวะถึงโยโกฮามะ ได้ทันเวลางานหากใช้
ระบบขนส่งที่รวดเร็วและครอบคลุมของยุคนี้ แต่ก็ไม่มีอะไร
รับประกันว่า จะไม่เกิดปัญหาขึ้นระหว่างเดินทาง ทั้งสมาชิกทีม
ตัวแทน และสมาชิกสนับสนุน จึงต้องออกจากโรงเรียนตั้งแต่
ช่วงบ่ายของก่อนวันงานหนึ่งวัน มาพักที่โยโกฮามะหนึ่งคืน

“จอร์จ ได้เวลาแล้ว”

“ปานนี้แล้วหรือ? ได้ จะไปเดี๋ยวนี้ละ”

คิซิใจกำลังอ่านบทความอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับ พีริเซนท์ของการประกวดงานวิจัยอยู่ ตอนที่ไต้ยีนมาซาก็เข้ามาเรียกและตอบรับก่อนจะปิดสวิทช์บูคเพลเยอร์ (สมุดไฟฟ้า) ในมือ (จะอนุญาตให้พกไปได้หรือเปล่าละ.....)

เวลาสามชั่วโมงของการเดินทางไปโยโกฮามะ นานเกินไปที่จะให้นั่งอยู่เฉย ๆ

คิซิใจจิมองดูบูคเพลเยอร์ที่อ่านค้างอยู่ ด้วยความเสียดาย

แต่ข้อมูลที่แสดงอยู่ภายในนั้น คือบทความหวงห้ามที่ถูกจำกัดให้เปิดอ่านได้เฉพาะภายในเขตอนุญาตของมหาวิทยาลัยเวทมนตร์ ถึงจะขออนุญาตไป ย่อมต้องถูกปฏิเสธ

คิซิใจจิดนหายใจครั้งหนึ่ง เพื่อตัดขาดจากความเสียดาย (ที่ก็ไม่ได้เสียดายอะไรขนาดนั้น)

วางเครื่องเล่นคืนชั้น เข็มมือหยิบหุ้บกระเป๋าดูที่วางอยู่ข้างตัว

ตามกำหนดการคือ เดินทางไปพร้อมกับรถบัสขนาดใหญ่ ไปพร้อมกับขนส่งอุปกรณ์สาริตบนเวท

หรือที่ถูกต้องคือนั่งรถไฟถึงท่าขนส่งสัมภาระ และลากขึ้นรถด่วนความเร็วสูงไปทั้งคันรถ (คอนเทนเนอร์ใหญ่ขนาดบรรทุกรถบัสได้ เป็นเรื่องปกติสำหรับยุคนี้) วิ่งไปโยโกฮามะด้วยความเร็วสูงสุด 600 km/h อย่างไรก็ดี เทียนี่วิ่งต่อเนื่อง

(หมายถึงสายตรง) ไปถึงปลายทางโดยไม่ต้องแวะเปลี่ยนรถ และเปลี่ยนความคิดใหม่ว่า ตัวเขาก็เป็นนักเรียนมัธยมปลายในวัยรุ่นช่วงกลาง ถึงอาจจะเรียกมาได้ว่าทั่วไป แถมเดินทางแบบที่ไม่ต้องระวังว่าจะรบกวนผู้โดยสารอื่น ก็แค่หาเรื่องคุยกับเพื่อนให้ไม่ต้องเบื่อเท่านั้นเอง

ที่โยโกฮามะ น่าจะได้พบกับชายคนนั้นอีกครั้ง พุดในอารมณ์ประมาณ ในที่สุดก็ต้องย้อนกลับมาเผชิญหน้ากันอีก น่าจะถูกต้องกว่า

คิดถึงตรงนี้คิโจก็แฉะยิ้มนิสัยเสีย ว่าเอาเรื่องคู่แข่งนักเรียนปี 1 ของโรงเรียนหนึ่ง มาใช้คุยกฆ่าเวลา พลางแกล้มด้วยข้าวเพื่อนสนิท ถึงเรื่องน้องสาวของหมอนั้นไปด้วย ก็น่าจะสนุกไม่เลว

โยโกฮามะเบย์ฮิลล์ทาวเวอร์ อาคารระฟ้าอเนกประสงค์ที่สามารถชมวิวได้ทั่วทั้งอ่าวโยโกฮามะ ตรงบาร์เลาจ์ตั้งอยู่ชั้นบนสุด มีชายหญิงคู่หนึ่งกำลังยกแก้วเครื่องดื่มสีทับทิมขึ้นจิบ พลางชมทัศนียภาพยามค่ำคืน

“เหล่าใหม่ของปีนี้ รสชาติไม่เลวเลยนะครับ”

“ฉันไม่ค่อยรู้เรื่องวิธีชิมเหล้าเท่าไหร่นะคะ รู้สึกเสียมารยาทอยู่เหมือนกัน ที่อุตสาหกรรมเลี้ยงไวน์ชั้นดีแบบนี้ทั้งที”

ฟูจิบายาชิ ในชุดแต่งสวยเต็มที่ และแต่งหน้าเต็มยศ

ไม่ใช่แต่บาง ๆ เหมือนนยามปกติ ส่งยิ้มเปี่ยมเสน่ห์ ไปให้สาร-
วัตร จิบะ โยชिकाชิ ต้องร้อนตัวจนรีบยกมือโบกปฏิเสธ

“ไม่หอรอกครับ ไวน์ขวดนี้ผลิตตามปกติ ไม่ได้ถึงขนาด
เอามาจากโรงบ่มไวน์ส่วนตัวตามวันเปิดฉีกประจำปีอะไรพวก
นั้น แค่อั่งมาจากร้านเท่านั้นเอง.....ไม่ได้หุรหระอะไรมากมาย
.....”

“แหม แต่ได้มาทันทีหลังจากผลิตเสร็จ ก็นับว่ามีราคา
พอแล้วไม่ใช่หรือคะ?”

ฟูจิบายาชิยื่นแก้วเข้าหาจุมูก หลับตาหมุนแก้วไวน์
พร้อมกับส่งสายตาดอดอ้อนไปหา จนโยชिकाชิต้องรีบยิ้มเจื่อน
แก้เก้อ

“.....เอ่อ ถ้าถูกใจก็นับว่าดีแล้วนะครับ เพราะคุณฟูจิ-
บายาชิช่วยไว้ งานที่ตันกันอยู่คราวนี้ เลยพอมีทางออกขึ้นมา
ขอให้ถือว่าวันนี้ ผมมาเลี้ยงขอบคุณเป็นการส่วนตัวเถอะครับ”

“ถือว่าช่วยเหลือกันเถอะค่ะ สารวัตร ฉันเองก็ปล่อย
พวกนั้นไว้เฉย ๆ ไม่ได้เหมือนกัน”

“ด้วยฐานะของตระกูลฟูจิบายาชิหรือครับ? หรือว่า
หมายถึง.....เอ่อ ไม่มีอะไรครับ ขออภัย”

โยชिकाชิถูกจ้องมองด้วยสายตาดังจริงจัง ไม่มีแววของ
อาการมีนเมาแอลกอฮอล์ ทำให้เขาต้องนึกถึงสัญญาที่ให้ไว้
กับฟูจิบายาชิ

เงื่อนไขแลกเปลี่ยนข้อแรก เพื่อให้เธอให้ความร่วมมือ
ด้านข้อมูล และช่วยสืบสวน

นั่นคือ ‘ไม่สืบเสาะไปถึงสถานะ และเป้าหมายที่แท้จริงของเธอ’

เงื่อนไข่มงไม่สืบเสาะสถานะนั้น นับว่าแปลกมาก ในเมื่อเธอเปิดเผยว่าเป็น พุจฉิยาชิตี เคียวโกะ ทำให้รู้ตั้งแต่แรกว่าเธอคือลูกสาวของตระกูลพุจฉิยาชิตี ที่มีชื่อเสียงด้านเวทมนตร์โบราณ และเป็นหลานสาวของ คุโด เรตสึ ผู้อาวุโสสูงสุดแห่งสืบตระกูล

ทั้งที่ประกาศตัวมาก่อน แต่กลับยื่นเงื่อนไข่มง ‘ห้ามสืบเสาะสถานะ’ เท่ากับประกาศตามมามากกว่า เรื่องนี้มีอะไรอยู่เบื้องหลังอีก แต่เธอยังไม่สามารถเปิดเผยได้

“ว่าแต่ว่า สารวัตรคะ ที่เชิญออกมาวันนี้ เพื่อพามา ‘เลี้ยงขอบคุณ’ เท่านั้นหรือคะ?”

“เอ้ !?”

ผู้นำตระกูลจิบะเกือบทำเครื่องดื่มหกออกจากแก้วจนคุณหนูพุจฉิยาชิตี คนลอบกัดที่เปลือยต้องขยับยั้งยับขึ้น

“ถ้าสารวัตรไม่รังเกียจ จบคืนนี้แล้ว จะมาด้วยกันอีกครึ่งวันพรุ่งนี้ ก็ได้นะคะ”

“เออ... ครับ! กระผมขอรับคำเชิญ ด้วยความยินดีครับ”

ไม่ใช่ว่าโทชิคาซึ ผ่านชีวิตมาโดยไม่เคยมีโอกาสดูเกี่ยวข้องกับผู้หญิง ในสำนักจิบะที่ลูกศิษย์ผู้หญิงอยู่ด้วย หรือสมัยนักเรียนก็มักจะโดนน้องสาวต่อว่าเรื่อง “ท่านพี่คาซึทำตัวเหลวไหลไม่จริงจิงเอาซะเลย” และคอยกลั่นแกล้งเขาอยู่เสมอ

ไม่ใช่ว่าไม่ถูกกับผู้หญิง หรือไม่รู้จะทำตัวต่อหน้าผู้หญิง
ยังไง แต่อาจเป็นเพราะฟุจิบายาชิเป็นคนพิเศษ

“ขอบคุณค่ะ ถ้าอย่างนั้น เจอกันพรุ่งนี้เช้าแปดโมงครึ่ง
หน้าสถานีซากุราจินะคะ”

“.....เช้า?”

ฟุจิบายาชิยังคงยิ้มอย่างงดงาม ในตอนที่โทชิคาซึทำ
หน้าประหลาดใจ

“พรุ่งนี้จะมีการจัดการประกวดงานวิจัยทางเวทมนตร์
ระดับมัธยมปลายทั่วประเทศ ที่ศูนย์ประชุมนานาชาติ เรื่องนี้
ไม่ทราบหรือหะ?”

“เปล่า ทราบดีครับ.....”

“พอดีว่ามีนักเรียนชายที่รู้จักกัน ลงประกวดด้วย เลย
คิดว่าจะตามไปให้กำลังใจ”

“อ้อ.....”

ไม่ได้พูดออกมาทางปาก แต่สีหน้าของโทชิคาซึเหมือน
มีข้อความ “ไม่ใช่แบบที่คิดนี่” เขียนอยู่ เขาเข้าใจไปว่าฟุจิบายาชิ
เชิญให้เค้า “ไปเที่ยวด้วยกันใน (คืน) วันพรุ่งนี้”

ฟุจิบายาชิยอมอ่านความคิดนี้ออกได้ไม่ยาก แต่รอยยิ้ม
สุกขุมบนใบหน้าเธอยังคงนิ่งไม่เสียรูป

“จริงด้วยสิคะ ถ้ายังไงช่วยลองชวนเพื่อนร่วมงานมา
ด้วยกัน ลักจำนวนหนึ่งก็ดีนะคะ แล้วนอกจาก CAD ระบาย
พวก ดีไวส์อาวุธกับปืนพร้อมกระสุนจริงมาด้วย จะดีมากเลยคะ”

“คุณฟุจิบายาชิ แบบนั้นมัน.....”

เหมือนโดนสาดน้ำใส่หน้า จนต้องรีบเปลี่ยนอารมณ์
เสียด้านกลับมาจริงจัง

“แต่แน่นอนว่า ขออย่าให้มีอะไรเกิดขึ้นเลย จะดีที่สุด
ค่ะ”

ฟูจิบายาชิตอบคำถามสารวัตรจิบะก่อนที่จะพูดอะไร
ออกมา และหันมายกแก้วไวน์ดื่ม

ขออย่า

[9]

ในวันจัดการประกวดงานวิจัยทาง
 เวทมนตร์ระดับมัธยมปลายทั่วประเทศ
 ทัดสียะและมิยูกิเดินทางมาถึง
 สถานที่จัดงานโดยสวัสดิภาพ ไม่มีปัญหา
 ระหว่างทาง

รถเทรลเลอร์บรรทุกเครื่องมือ
 สาธิตมาถึง และขนของลงเรียบร้อย ถนน
 คงจะว่างตลอด

อิโซริเองก็มาถึงก่อนแล้ว

ยังมีศิโรฮาระเดินนำซาซากะตาม
 มาอีกคน

ทั้งที่มาถึงตามเวลา แต่ดูเหมือน
 สองพี่น้องจะมาถึงเป็นกลุ่มสุดท้าย

“.....ท่านพีคะ ตอนนี้ทางที่ดี
 ควรจะเข้าไปทำอะไรสักอย่างนะคะ”

ทัตตีเยกำลังปล่อยความคิดให้ล่องลอยไป มองเหตุการณ์ในฐานะบุคคลภายนอก และถูกมียูกิสะกิดให้กลับสู่ฐานะผู้มีส่วนร่วมในเหตุการณ์

“จำเป็นต้งให้ฉันเข้าไปทำอะไรด้วยนั้นหรือ.....?”

ทัตตีเยขมวดคิ้วถามกลับ มียูกิพยักหน้ารับในทำนอง “ແ່ນน้อยนะคะ ที่น่าจะจำเป็นมาก”

เขารู้สึกเหนื่อยใจจนไหล่ตก เมื่อต้องเห็นภาพเอริกะกับคานน กำลังจดจ้องใส่กันอยู่ข้างหน้า

“มีอะไรหรือครับ?”

เอริกะและคานน ผู้ที่รู้จักคุ้นเคยกับเธอทั้งสองคนและอยู่ในที่นี้ ไม่ได้มีแค่ทัตตีเย ถ้าไม่เกี่ยวเรื่องระดับความสนิทสนม มียูกิก็นับได้ว่าคุ้นเคยกับทั้งสองคน หรืออย่างอิโซริ น่าจะสนิทมากกว่าทัตตีเยเสียอีก แต่คานนคงไม่ฟังเสียงห้ามปรามจากมียูกิ อิโซริเองก็คงวางตัวเป็นกลาง ถ้าเจ้าตัวคานน ยืนยันจะทำตามความตั้งใจ

ทัตตีเยกลั้นถอนหายใจ เดินแทรกเข้าไปคั่นสายตาจดจ้องกันของพวกเขาทั้งสองคน

“อ๊ะ ทัตตีเยคุง อรุณสวัสดิ์”

ทัตตีเยส่งเสียงถามไม่ทันขาดคำ เอริกะก็หันมาทักทายตอบ

โดยละความสนใจจากอีกฝ่ายโดยสิ้นเชิง

เมื่อเห็นท่าที่นี้ ยิ่งทำให้คานนส่งสายตาดูร้ายหนัก

มากขึ้น

และสภาพที่เกิดขึ้นก็ช่วยให้ตัดสินใจ พอลจะสรุปเหตุการณ์โดยคร่าว ๆ ได้แล้ว

แต่ถึงจะสรุปได้แล้ว ยังคงลำบากใจที่จะต้องเลือกข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอยู่ดี

“—— ชิบะคุง เธอช่วยพูดอะไรกับ คุณหนูผู้ไม่ยอมฟังเหตุผลคนนี้น้อยสิ ?”

(อ้าว.....ให้ช่วยพูดก่อน โดยที่ตัวเองก็ยังไม่ได้พูดอะไรเลย งั้นหรือครับ.....)

ไม่รู้ว่าคานนสังเกตเห็นท่าทีที่ติเตียนตนของทัตสึยะหรือเปล่า แต่คำพูดของเธอสื่อว่า ต้องการโยนความรับผิดชอบต่อเรื่องทั้งหมดตรงนี้ มาให้กับทัตสึยะคนเดียว

“เฮ้อ.....”

แต่ทัตสึยะอยู่ในอารมณ์ “เอาอย่างนั้นก็ได้” เช่นกัน ไม่ว่าจะคานนจะต้องให้ทำอะไรแบบไหน แต่แทนที่จะเสียเวลาฟังความจากทั้งสองฝ่าย ให้เขาจัดการสรุปให้จบตัวคนเดียว น่าจะเสียเวลาน้อยกว่า

“ถ้าจะฝากให้เป็นหน้าที่ผม ก็ขอรับไว้ครับ”

ตอบรับคำขอที่ไม่ได้ระบุชัดว่า อยากจะให้ทำอะไร คือบอกว่าจะขอทำตามใจเช่นกัน

คานนรับรู้ตามได้ในทันที และขมวดคิ้วด้วยความไม่พอใจ หันไปมองอิชิริด้านข้าง ให้แน่ใจว่าไม่ได้มีความเห็นแย้ง เธอจึงต้องยอมอนุญาตให้ทั้งที่ไม่ค่อยเต็มใจ

ทตลียะพาเอริกและลีโอมามาตามระเบียบ นั่งลงบนโซฟาที่มุมหนึ่งของล็อบบี้ (มีมียูกันั่งลงข้างๆ โดยไม่ต้องบอกอะไร)

“.....นั่นละนะ พอจะเข้าใจเรื่องราวบางส่วนแล้ว”

เห็นเพื่อนสองคนทำท่าอึดอัดไม่เต็มใจจะพูด ทตลียะจึงยอมเอ่ยขึ้นมาก่อน

“เอริกก็ไม่เห็นจะต้อง ไปปะทะกันซึ่งหน้าแบบนั้นนี่นา”

“.....ขอโทษด้วย สุดท้ายก็ต้องลำบากให้ทตลียะคุณมาช่วยจนได้.....”

ท่าที่อ่อนข้อยอมรับผิดของเอริก ทำเอาทตลียะแปลกใจแทบร้อง “อ้าว?” ออกมา ท่าที่ทำอะไรตามใจตัวเองของเธอ ไม่ใช่ทำไปโดยไม่คิดถึงใจของผู้อื่น แต่ทำไปด้วยความตั้งใจ (หรือจงใจก่อเรื่องเดือดร้อน) พอมีคนพยายามเข้ามาช่วยเหลือจนต้องยุ่งยากไปด้วย จึงทำให้เธอรู้สึกลำบากใจ

ตรงจุดนี้เรียกได้ว่า ทักษะในการคาดเดาของทตลียะยังไม่พอ เพราะจิตใจของมนุษย์ไม่สามารถตรวจวัดได้ง่ายเหมือนกับเวทมนตร์ คำพูดสื่อถึงท่าที่อ่อนโยนลงของเขา น่าจะเกิดจากความรู้สึกแปลกใจนี้เอง

“——ไม่ถึงกับต้องเจอก็เจ้าการ มาช่วยเฝ้ามากนักหรอกคอยเชียร์จากที่นั่งคนดูก็พอแล้ว ถ้ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้นแล้วค่อยให้ความร่วมมือช่วยคลี่คลาย สถานการณ์ ถึงตอนนั้น

ใครก็ว่าจะไร่มไม่ได้”

ทัตตียะจะงใจพูดเน้นคำว่า “ให้ความร่วมมือ” อย่างผิดธรรมชาติ เอริกจะจึงเปลี่ยนจากท่าทีสงบเสงี่ยมเสียใจ เป็นแสบเย้ยอย่างมีเลศนัย เหมือนกับบอกว่า “เตรียมจะก่อกวนกันอยู่เต็มทีเลย”

“งั้นหรือ ให้ความร่วมมือ สิเนะ”

“ก่อนขึ้นเวทีจะมาเล่นที่ห้องพักเตรียมตัวก็ได้เนะ เป็นเพื่อนกัน ไม่ต้องเกรงใจหรอก”

ข้อเสนอผ่านทางการเน้นคำว่า “เพื่อน” และ “เล่น” ของทัตตียะครั้งนี้ ทำให้เอริกและลิโอ หันหน้ามามีให้กัน เหมือนตัสใจที่จะได้เจอเรื่องสนุก

ยิ่งใกล้ถึงเวลาเปิดงาน เสียงอะอะจากห้องพักของแต่ละโรงเรียนก็ดังมากขึ้น

ทีมของโรงเรียนที่มีคิวขึ้นเวทีช่วงทำงาน ต้องรอกันหลายชั่วโมง แต่นักเรียนที่เข้าร่วมการประกวดทุกคน ไม่ใช่แค่ตัวแทนขึ้นประกาศผลงานบนเวที แต่รวมถึงฝ่ายสนับสนุนช่วยงานอยู่หลังฉาก ต่างก็รู้สึกสนใจสนอกสนใจ งานวิจัยของทีมอื่นอยู่ด้วย จึงมีนักเรียนต่างโรงเรียนพูดคุยหัวเราะกันอยู่ที่ลิโอบบี้เป็นจำนวนไม่น้อย

และผู้เข้าร่วมวงสนทนาโดยไม่สนใจว่ามาจากที่ไหน

ไม่ได้จำกัดวงอยู่แค่กลุ่มนักเรียน

ฮารุกะเดินทางมาถึงสถานที่จัดงานประกวด ไม่ใช่ด้วยหน้าที่ของครูอาจารย์โรงเรียนหนึ่ง แต่ด้วยงานจากฝ่ายข่าวกรองความสงบภายใน

ตั้งแต่เหตุการณ์เมื่อเดือนเมษา ฝ่ายข่าวกรองก็ให้ความสนใจกับทัตสึยะ หรือพูดให้ละเอียดคือ หน่วยงานฝ่ายข่าวกรองที่ฮารุกะสังกัดอยู่ มีความสนใจในสถานะที่แท้จริงของทัตสึยะ แต่พอพยายามจะเจาะเข้าถึงตัวจริงของเขาเมื่อไหร่ ก็จะถูกเบี่ยงเบนกดดันลงมาทันที ได้ยินว่าอย่างนั้น ตัวฮารุกะไม่ได้รับผลแรงกดดันโดยตรง แต่รู้มาจากเสียงบ่นของผู้บังคับบัญชาเวลามาแจ้งภารกิจให้ทราบ

นั่นยิ่งกลับทำให้หัวหน้ากองสนใจมากขึ้น แต่ก็ไม่สามารถออกคำสั่งอย่างเป็นทางการกับเจ้าหน้าที่ งานสืบเสาะนี้จึงถูกส่งมาถึงฮารุกะนั่นเอง

แน่นอนว่าฮารุกะได้คัดค้านไปแล้ว เพราะตั้งแต่เดือนเมษายน เธอก็รับรู้ได้ว่า อีกฝ่ายเกินกว่าตัวเองจะรับมือได้ และโรงเรียนเต็มเสียง และแน่นอนอีกเช่นกันที่ฝ่ายผู้บังคับบัญชาไม่ได้สนใจเลย เธอจึงจำเป็นต้องมาเกี่ยวข้องกับทัตสึยะอยู่เสมอ ทำที่ที่ไม่ค่อยชอบใจนัก มีเหตุผลเบื้องหลังเช่นนี้เอง

ภารกิจที่เธอได้รับมอบหมายมาคือ สืบหาตัวจริงของทัตสึยะ และผู้เชี่ยวชาญฝ่ายดิจิทัลได้แจ้งผลการสืบค้นมาให้เรียบร้อยแล้วว่า ‘ไม่เจออะไรเลย’

นอกจากที่แต่เดิม ตัวเธอไม่มีทักษะทางด้านนี้ ยิ่งกว่านั้นคือ ภารกิจสืบเสาะข้อมูลโดยอาศัยฐานะอาจารย์ให้คำปรึกษาของเธอ ก็ไม่ได้ผลคืบหน้า เพราะในเมื่อเป้าหมายการสืบค้น ไม่เคยมาขอคำปรึกษาในเรื่องอะไรเลย ย่อมไม่มีทางได้ข้อมูลคืบหน้า

วิธีสืบค้นเท่าที่เหลืออยู่สำหรับเธอในตอนนี้เป็นคือ หาข้อมูลจากความสัมพันธ์กับคนรอบตัว โดยพุ่งเป้าไปที่เพื่อนต่างโรงเรียน แม้จะดูไม่น่าคาดหวัง และไม่น่าจะได้ผลอะไรเลยก็ตาม

ขณะนี้ เป้าหมายสืบสวนของเธอ กำลังทำหน้าที่เฝ้ายามอยู่ที่โรงเก็บอุปกรณ์เฉพาะสำหรับโรงเรียนหนึ่ง ถ้าจะหาเหตุผลเพื่อเข้าไปในห้องพักก็น่าจะทำได้ แต่อย่างที่ได้อธิบายไปข้างต้น ฮารุกะไม่ถูกกับทัศนียะ

หลังจากกังวลกับหน้าที่และเหตุผลส่วนตัวที่ขนาบบีบคั้นเข้ามา ฮารุกะจำใจเลือกใช้วิธีไม่เสี่ยงอย่างมายืนเฝ้าทางเข้าห้องพักแยก หน้าลิอบบี้ถือขวดกาแฟไว้ในมือ (เพิ่มเติมในยุคปัจจุบัน กระจ่างแบบฝาเปิดไม่มีใช้แล้ว มีแต่แบบขวดที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้)

แถมยังโชคดีที่ไม่ได้มาทำงานเสียเที่ยว แทบจะในทันทีที่เธอมายืนเฝ้าสังเกตการณ์ ก็มีผู้มาเยือนห้องพักเป็นหญิงสาวประมาณจากรูปร่างหน้าตาแล้ว ไม่ใช่นักเรียนมัธยม และไม่ใช่นักศึกษามหาวิทยาลัยด้วย

น่าจะรุ่นราวคราวเดียวกับตัวเธอ

เทียบใบหน้ากับข้อมูลในความทรงจำ ก็ไม่พบว่าเป็นผู้เกี่ยวข้องกับทางโรงเรียน

แต่ยังจำได้ว่าเคยเห็นหน้าเธอมาก่อน

“.....ว่าแล้วเชียรว”

ฮารุกะใช้กล้องแอบถ่ายของหน่วยข่าวกรอง ถ่ายรูปของเธอไหลดลงไปในอุปกรณ์พกพา สืบค้นข้อมูลด้วยรูปจนแน่ใจว่า ความทรงจำของตนยังไม่พลาด

“อิเลคตรอน ซอเซอร์วิส.....”

เธอผู้เป็นเหมือนฮีโร่ ในสมัยที่ฮารุกะยังเป็นนักศึกษาหรือตามเพศสภาพน่าจะเรียกว่าวีรสตรี แต่สำหรับฮารุกะเคยชินกับการจดจำด้วยวลี ฮีโร่

แม่มดอิลีกทรอนิกส์—— ผู้เป็นเสาหลักให้โรงเรียนสอง จนชนะเลิศงานแข่งเก้าโรงเรียน

สาวน้อยผู้เป็นเป้าหมาย ของทั้งความใฝ่ฝันและความอิจฉา สำหรับฮารุกะที่ต้องล้มเลิกความฝันที่จะเป็นจอมขมังเวทไปตั้งแต่สอบเข้ามัธยมปลาย

ได้ยินข่าวว่า เข้าทำงานในกระทรวงป้องกันประเทศ หลังเรียนจบจากมหาวิทยาลัยเวทมนตร์ แต่ทำไมเธอถึงไม่ได้มาที่ห้องพักของโรงเรียนเก่าอย่างโรงเรียนสอง แต่เป็นห้องของโรงเรียนหนึ่ง

ไม่ได้ผิดปกติจนเกินไป และในวันอาทิตย์แบบนี้ จะแต่งตัวไปรเวทมาก็ไม่ใช่เรื่องแปลก เป็นไปได้ว่ามาทำงานแบบมอง เธออาจจะไม่รู้ว่ตอคนนี้ในห้องพักมีแค่คู่พี่น้องชิเบ

พี่น้องปริศนา โรงเรียนมหาคเวท

The irregular at magic high school

MAHOUKA KOUKOU NO RETTOUSEI Vol.7

©TSUTOMU SATO 2012

All rights reserved.

Edited by ASCII MEDIA WORKS

First published in 2012 by KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

Thai translation rights arranged with KADOKAWA CORPORATION, Tokyo,
through Tuttle-Mori Agency, Inc., Tokyo

ตัวละครและเรื่องราวในเล่มนี้

เป็นเพียงเรื่องที่ตั้งขึ้นเพื่อความบันเทิงจากจินตนาการของผู้เขียนเท่านั้น
ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใดๆ กับเหตุการณ์ บุคคล หรือสถานที่จริงใดๆ ทั้งสิ้น

Story and characters in this is a fiction

for entertain based on author 's imagination,

and not involve with real event, people or places in real life.

สงวนลิขสิทธิ์ หนังสือเล่มนี้ ได้รับอนุญาตให้จัดทำขึ้นเป็นภาคภาษาไทย
และจัดจำหน่ายโดยได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์ในประเทศญี่ปุ่น
ห้ามผู้หนึ่งผู้ใดนำไปลอกเลียน ทำซ้ำ ในรูปแบบ หรือวิธีการใดๆ

All Rights Reserved.

This book is published in Thai under the legal permission from Japanese licensor,
Prohibit from copy or reproduce in any forms or means.

พี่น้องปริศนา โรงเรียนมหัศจรรย์

The irregular at magic high school

เรื่อง : สิทิมู ขาใต้ / ภาพ : คานะ อิซิดะ

แปล : น้ามะนาว 4-0

บรรณาธิการ : ตูลย์ชาติ

กองบรรณาธิการ

สุรัตน์

iTone

Art Director : ChroNo

ปก : Calbee

รูปเล่ม : รพีพร สนธิพร

จัดพิมพ์โดย

Zenshu Publishing Co., Ltd.

1 อาคารมนต์พิชิต ถ. รัชดาภิเษก

บางโพธิ์พวง ยานนาวา กทม. 10120

โทร. 02-294-2327

พิมพ์ครั้งที่ 1

ราคา 170 บาท

จัดจำหน่ายโดย ธนบรรณปิ่นเกล้า โทร. 02-434-8270

www.zenshu.co.th

Facebook : www.facebook.com/zenshucomic

9 786163 124469 7

170 บาท

MAHOUKA KOUKOU NO RETTOUSEI Vol.7

©TSUTOMU SATO 2012

All rights reserved.

Edited by ASCII MEDIA WORKS

First published in 2012 by KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

Thai translation rights arranged with KADOKAWA CORPORATION, Tokyo,
through Tuttle-Mori Agency, Inc., Tokyo

แนว : Action - Fantasy

เหมาะสำหรับ : ทั่วไป

facebook.com/zenshucomic

www.zenshu.co.th

